

ਯਾਪੰਯੀ ਸਾਘਰੀਪੰ

ਐਨੰਮੀਕਠਠੈ ਨੋਅਕੰਯਿ ਪਯਠਨੰਮ
ਠਮਿਝੰ ਮੋਮਾਝੀਪੋਯਰੰਪੁ

குறியீட்டு

1. ஜாப் ஜி சாஹிப் குட்கா----- 1
2. அர்தாஸ் ----- 49
3. பயணத்திற்கான தத்துவம் ----- 54
4. தலைப்பாகையின் முக்கியத்துவம் ----- 57
5. பெண்களின் பங்கு ----- 62
6. பணிவு உங்கள் பயணத்தின் முக்கிய சாராம்சம் -- 65

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

எங்கும் நிறைந்த அகால்-புருக் ஒருவனே, அவருடைய பெயரே எங்கும் நிலைத்திருக்கும், அவரே பிரபஞ்சத்தை படைத்தவர், (செய்தவர்) அனைத்திலும் வியாபித்திருப்பவர், பயம் இல்லாதவர் (நிர்பயர்), வெறுப்பு இல்லாதவர் (நிர்வைரர்), அவரின் வடிவம் காலத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது (மதிப்புமிக்க, அவருடைய உடல் அழியாதது), யோனியிலிருந்து வராதது, சத்குருவின் அத்தகைய பிரகாசமான வெளிச்சம் அவரின் அருளால் தானே வெளிப்படுவது.

॥ ਜਪੁ ॥

பண்ணிசைத்து பாடுங்கள் (இது குருவினுடைய உரையின் தலைப்பாக கருதப்படுகிறது)

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

நிரங்கர் (அகால புருஷரானவர்) பிரபஞ்சம் உருவாவதற்கு முன்பு உண்மையாக இருந்தார், யுகங்களின் தொடக்கத்திலும் உண்மையாக (ஸ்வரூபமாக) இருந்தார்.

ਵੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

இப்போது அது நிகழ்காலத்திலும் உள்ளது, எதிர்காலத்திலும் அதே உண்மை வடிவாக நிராங்கர் இருப்பார் என்பது ஸ்ரீ குரு நானக் தேவஜியின் கூற்று. ॥ 1 ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ஒருவர் லட்சக்கணக்கான முறை அசுத்தத்தை கழித்தாலும் (ஸ்னானாதி) இந்த உடலை வெளிபுறத்தில் குளிப்பாட்டினாலும் மனத்தூய்மை ஏற்படாது. மனத்தூய்மை இல்லாமல், பரம இறைவனை (வாஹிகுரு) நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாது.

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

தவறான எண்ணங்கள் மனதில் இருந்து அகற்றப்படும் வரை, தியானத்தினால் வாய் மூடி மௌனம் காத்தாலும் மன அமைதி (அமைதி) அடைய முடியாது;

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

உலகில் உள்ள அனைத்து பூரிகளின் பொருட்களையும் ஒருவர் உட்கொண்டாலும், அவர் மனதின் பசியை ஏக்கத்தின் வடிவத்தில் திருப்திப்படுத்த முடியாது.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ஒருவரிடம் ஆயிரக்கணக்கான அல்லது லட்சக்கணக்கான புத்திசாலித்தனமான யோசனைகள் இருந்தாலும், இவை அனைத்தும் அகங்காரமாக இருந்தால், அவை ஒருபோதும் பரமாத்மாவை அடைய உதவாது.

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

இப்போது கேள்வி என்னவென்றால், உயர்வான ஆத்மா முன்னிலையில் சத்தியத்தின் ஒளியை எப்படி ஏற்படுத்தப்பட முடியும் என்பதே. நமக்கும் நிராங்கர்க்கும் இடையிலான பொய்ச் சுவர் எப்படி உடைப்பது ?

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ஸ்ரீ குரு நானக் தேவ் ஜி உண்மையான வடிவமாக மாறுவதற்கான மூலம் மட்டுமே இதையெல்லாம் செய்ய முடியும் வழியை விளக்குகிறார் - உலக உயிரினம் கடவுளின் கட்டளையைப் பின்பற்றுவதன் என்று படைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே எழுதப்பட்டுள்ளது ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

(பிரபஞ்சத்தின் படைப்பில்) முழு உடலும் (நிரங்கரின்) கட்டளையால் உருவாக்கப்பட்டது, ஆனால் அவரது கட்டளையை வெறும் வாய் வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாது.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

பரமேஷ்வரின் ஆணைப்படியே (இந்த பூமியில்) உயிரினங்களின் பல இனங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. அவரது மரியாதைமிக்க கட்டளையால்தான் (உயர்ந்த மற்றும் தாழ்ந்த நிலை) அடையப்படுகிறது.

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀਨ (ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਆਠੇਠੇਪੜਿਤਾਨੇ ਏਯੀਰਕੇ ਏਯਰੰਨਠ ਅਲਲਠੁ ਠਾਮੰਨਠ ਵਾਮੰਕਕੇਠਏ ਅਠੇਠਕਿੰਨੇਨ, ਅਵਰ ਏਮੁਠਿਏ ਕਟੁਠਏਠਏਠ, ਏਯੀਰਕੇ ਈਨਪਠਠਏਠਠੁ ਠੁਕਕਠਠਏਠਠੁ ਅਨੁਪਵਿਕਕਿੰਨੇਨ.

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

ਪਲ ਈਵਰਾਸਿਕੇ ਪਰਮਾਠਮਾਵਿਨ ਕਟੁਠਏਠਏਠ ਮਟੁਠੁਮੇ ਅਰੁਏਠਪ ਪੇਠੁਕਿੰਨੇਨ, ਪਲਰੁਮ ਅਵਰੁਠਏਠ ਕਟੁਠਏਠਏਠ ਪਿਰਵੀ ਏਨੁਮ ਸੁਠੁਰੰਸਿਏਠੁਮ ਸਿਕਕਿਠ ਠਵਿਕਕਿੰਨੇਨ.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੇਇ ॥

ਏਲਲਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀਨ ਏਨੇਠਠ ਸਕੁਠਿਏਠਿਨ ਕੀਠੁ ਏਠਠਠੁ, ਅਵਰੁਕੁਕੁ ਵੇਠੀਏਠ ਏਨਠ ਸਕੁਠਿਏਠੁ ਈਲਲੇ.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੇਇ ॥੨॥

ਠੇਹ ਨਾਨਕ! ਅਨਠ ਅਕਲ ਪੁਰੁਸ਼ਨੀਨ ਆਠੇਠਏਠ ਸਿਰੁਸ਼ੁਠਿ ਮਕਿਠੁਸੰਸਿਏਠੁਨ ਅਹਿਨਠਠਾਲ, ਏਵਰੁਮ ਅਕਕਾਰਮਾਨ 'ਨਾਨ' ਏਨੇਰ ਕਟੁਠੁਪਪਾਠੁਠਿ ਈਰੁਕਕ ਮਾਠੁਠਾਰਕੇ. ਈਨਠ ਆਮਾਠਾਠੁਠੁ ਏਲਕ ਮਕਿਮੇਠਠਿ ਮੁਠੁਕਿਏਠੁਕੁਕੁਮ ਏਯੀਰਿਨਠਠਠ ਨਿਰਕਰੀਨ ਅਰੁਕਿਲ ਵਰ ਅਨੁਮਠਿਕਕਾਠੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥

(ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀਨ ਅਰੁਏਠਾਲ ਮਟੁਠੁਮੇ) ਆਨਮਿਕ ਸਕੁਠਿ ਏਠਠ ਏਵਰੁਮ ਅਨਠ (ਸਰਵਵਲਲਮੇਏਠੁਠ) ਸਕੁਠਿਏਠਿਨ ਪੇਰੁਮੇਠਏਠਪ ਪਾਠਲਾਮ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਏਾਰੋ ਈਰੁਵਰ ਅਵਰ (ਅਵਰਠੁ) ਅਰੁਏਠਕ ਕਰੁਠਿ ਮਟੁਠੁਮੇ ਅਵਰਠੁ ਪੁਕਠੇਠਪ ਪੋਠੁਰੁਕਿਰਾਰ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥

ਸਿਲ ਏਯੀਰਿਨਕੇ ਏਵਰਠੁ ਵਿਵਰਿਕਕ ਮੁਠਿਏਠ ਕੁਠਕਠਏਠਠੁਮ ਪੇਰੁਮੇਕਠਏਠੁਮ ਪਾਠੁਕਿੰਨੇਨ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਈਰੁਵਰ ਠਨਠੁ ਵਿਠੁਠਿਏਠਠਮਾਨ ਏਨੇਨਕਠਠਪ(ਅਹਿਵੇ) ਵਿਠੁਠਏ ਮੁਲਮ ਪਾਠੁਕਿਰਾਰ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥

ਪடைத்தவனும் அழிப்பவனுமான கடவுளின் வடிவத்தை அறிந்து
சிலர் அவரைப் போற்றுகின்றனர்

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

யாரோ ஒருவர் இப்படி விவரிக்கிறார் அது அந்த உன்னத சக்தி
உயிரைக் கொடுத்து, பின் அதைத் திரும்பவும் பெறுகிறது.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

நிரங்கர் தன்னை விட்டு வெகு தொலைவில் இருப்பதை அறிந்து
ஒரு உயிர் தன் பெருமையைப் பாடுகிறது.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

யாரோ ஒருவர் இவரைத் தன்னுள் ஒருவராக உணர்ந்து,
அவருடைய மகிமைகளை பாடுகிறார்.

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੇਟਿ ॥

பலர் அவரது புகழை எடுத்துரைத்தாலும், அதற்கு முடிவென்பதே
இல்லை

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੇਟੀ ਕੇਟਿ ਕੇਟਿ ॥

லட்சக்கணக்கான ஜீவன்கள் அவரது குணங்களை
விவரித்தாலும், அவரது உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிந்து
கொள்ள முடியவில்லை

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

அகால புருஷர் ஒரு நன்கொடையாளர், ஜீவன்களுக்கு (ஓயாது)
பொருள் தருபவர், (ஆனால்) ஆன்மா அதை எடுப்பதில்
சோர்வடைகிறது

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

எல்லா ஜீவன்களும் காலங்காலமாக இந்த பொருட்களை
அனுபவித்து வருகின்றன.

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

(முழு படைப்பின்) பாதை முழுவதும் கட்டளையிடும் நிரங்கரின் விருப்பத்தால் மட்டுமே பின்பற்றப்படுகிறது.

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ஸ்ரீ குரு நானக் தேவ் ஜி, பிரபஞ்சத்தின் ஜீவன்களை எச்சரிக்கும் போது கூறுகிறார், அந்த நிரங்கர் (வாஹிகுரு) எப்பொழுதும் (இந்த உலக ஜீவன்களின் மீது) கவலையில்லாமல் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

அகால் புருஷ் (நிரங்கர்) தனது சத்தியத்தின் பெயரால் சத்யமாகவே இருக்கிறார், அவரை நேசிப்பவர்கள் மட்டுமே (சத்யம் மற்றும் சத்தியத்தின் பெயரைக் கொண்டவர்) எல்லையற்றவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

(அனைத்து தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகள் முதலிய) ஜீவராசிகள் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கின்றனர், கேட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றனர், (பொருள்ககளை) எடுத்துக்கொண்டே இருக்கின்றனர், அதை கொடுக்கும் (பரமாத்மா) அனைவருக்கும் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்.

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

(மற்ற மன்னர்கள் மகாராஜாக்களை காண அவர்கள் முன் சிலபரிசுகளை எடுத்துச் செல்வது போல) அந்த பரிபூரண பரமாத்மாவை காண அவரின் கதவிருக்கு முன்பாக என்ன பரிசு கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற கேள்வி இப்போது எழுகிறது?

ਮੁਹਿ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

அந்த எல்லையற்ற சக்தியைக் (ஈஸ்வர்) கேட்பது போல, எங்களுக்கு அன்பு பிரசாதத்தை தரும்படி அவரை நாவால் எப்படி புகழ்வது)?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

குரு மகராஜ் அவர்கள் இவ்வாறு தனது பதிலை விளக்குகிறார், அது காலை வேளையில் (அமிர்த வேளை) (ஒருவருடைய மனம் பொதுவாக உலகச் சிக்கல்களில் இருந்து விலகியிருக்கும் நேரத்தில்) அந்தப் அகால் புருஷரின் பெயரை சத்தியத்துடன் நினைவு கூர்ந்து அவனது மகிமையைப் பாடினால்தான் அவனுடைய அன்பை அடைய முடியும்.

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

(அவன் மகிழ்ச்சி அடைந்தால் நமது மீது கருணை கொள்வார்) வெறும் கர்மாவினால் தான் ஒரு ஜீவன் இந்த உடல் எனும் துணியில் மனிதப் பிறப்பைப் பெறுகிறது என்று குரு ஜி உரைக்கிறார். இதிலிருந்து முக்தி இல்லை, முக்தி வேண்டுமெனில் அவருடைய கருணை பார்வை நமக்கு தேவை.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ஹே நானக்! சத்தியத்தின் உருவமற்ற வடிவம் நிரங்கரே எல்லாமானவர் என்ற புரிதலை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இதன் மூலம் மனிதனின் சந்தேகங்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்படும்.

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

அந்த பரமாத்மாவை யாராலும் உறுதியான வடிவில் நிறுவ முடியாது, உருவாக்கவும் முடியாது.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

அவனே மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவன், அவனே தானே ஒளிர்வன்.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

அந்தக் பரமாத்மாவின் நாமத்தை நினைவு கூர்பவரை அவரது அரசவையில் மரியாதை செய்கிறார்

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

அந்த குணங்களின் களஞ்சியமான நிரங்கர் வணங்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ குருநானக் தேவ் ஜி கூறுகிறார்.

ਰਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

ਅਵਰੈਰத் துதிக்கும்போதும், புகழைக் கேட்கும்போதும், உங்கள் இதயத்தில் அவர்மீது மரியாதை வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

இவ்வாறு செய்வதால் வீட்டில் துக்கங்கள் அழிந்து மகிழ்ச்சி தங்கும்.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

குருவின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் வார்த்தையானது வேத அறிவு, அந்த அறிவே எங்கும் நிறைந்து உள்ளது.

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

குரு தான் சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா மற்றும் அன்னை பார்வதி, ஏனெனில் குருவே உயர்ந்த சக்தி.

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

அந்த சற்குண ஸ்வரூப் பரமாத்மாவைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்தாலும், என்னால் அதைச் சொல்ல முடியாது, ஏனென்றால் அதை வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாது.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ஹே உண்மையான குருவே! எனக்கு விளக்கவும்

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

எல்லா உயிர்களுக்கும் ஒரே மாதிரி அளிப்பவனாக இருப்பவனை என்னால் மறக்கவே முடியாது. ॥5॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

தீர்த்த ஸ்நானம் கூட அவருக்கு விருப்பத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்தால் மட்டுமே செய்ய முடியும். அந்தப் அகால புருஷரின் விருப்பம் இல்லாமல் யாத்திரை செய்து தீர்த்த ஸ்நானம் செய்து என்ன பயன்? ஏனென்றால், அது அனைத்தும் அர்த்தமற்றதாகிவிடும்.

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਦੇਸੁ ਧਰੇ ॥

இவ்வளவு பெருமையும் மரியாதையும் இருந்தும், அத்தகைய நபர் பூச்சிகளில் ஒரு குட்டிப் பூச்சியாகக் கருதப்படுகிறார், அதாவது கடவுளின் முன் மிகவும் தாழ்ந்தவர், தவறு செய்தவர் கூட அவரைக் குற்றவாளியாகக் கருதுவார்.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੀਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

குரு நானக் ஜி அவர்கள் கூறுகிறார் அந்த எல்லையற்ற சக்தி நிரக்கற்ற நல்லொழுக்கமுள்ள மனிதர்களுக்கு நற்பண்புகளை அளித்து, நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களை கூடுதல் நற்குணமுள்ளவர்களாக ஆக்குகிறது.

ਤੇਹਾ ਕੇਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੇਇ ਕਰੇ ॥੭॥

ஆனால் அத்தகைய மகிமை குணங்கள் நிரம்பிய பரமாத்மாவுக்கு வேறு எந்த குணங்களையும் அருளக்கூடியவர் என்று எவரும் இல்லை ॥ 7 ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

சித்தா, பீர், தேவ் மற்றும் நாத் போன்றவர்கள் பரமாத்மாவின் பெயரைக் கேட்பதால், அதாவது அவரது மகிமையை இதயத்தில் வைப்பதன் மூலம் மட்டுமே உயர்ந்த நிலையை அடைந்துள்ளனர்.

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

அவரது பெயரை உச்சரிப்பதன் மூலம், பூமியின் சக்தி, அதைத் தாங்கும் ரிஷபா (புராண நூல்களின்படி, இந்த உலகத்தை அதன் கொம்புகளில் வைத்திருக்கும் தவுலா காளை) மற்றும் சொர்க்கலோகத்தின் நிலைத்தன்மை பற்றிய அறிவு ஒருவருக்கு கிடைக்கிறது.

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

அவரது பெயரை உச்சரிப்பதன் மூலம் ஷால்மலி, க்ரௌஞ்சா, ஜம்பு, பாலக் முதலிய ஏழு தீவுகள்: புஹ் பவா, ஸ்வாஹ் முதலிய பதினான்கு உலகங்கள் மற்றும் அடல், விட்டல், சுதல முதலிய ஏழு நரகங்களின் ரகசியங்களை அறியலாம்

ਸੁਣਿਐ ਪੇਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

அவரது பெயரை உச்சரிப்பவரை காலத்தால் கூட தொட முடியாது.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

நானக்! பிரபுவின் பக்தனிடம் எப்போதும் ஆனந்த ஒளி இருக்கும்.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

பரமாத்வாவின் திருநாமத்தைக் கேட்பதால் எல்லா துக்கங்களும் தீவினைகளும் அழிந்துவிடும். ॥ 8 ॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਈਦੁ ॥

சிவன், பிரம்மா, இந்திரன் முதலானோர் பரமாத்வாவின் பெயரைக் கேட்தாலையே உயர்ந்த நிலையை அடைய முடிந்தது.

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

அதாவது தீய செயல்களை செய்பவர்கள் மெதுவாக இவர் பெயரை காதுகளில் கேட்டாலே மனம் திருந்தி புகழின் உச்சியை அடைவார்

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

அவர் பெயருடன் உச்சரிப்பதன் மூலம் உடலின் யோகாதி மற்றும் விசுத்தம், மணிபூரகம், மூலதாரா போன்ற ஆறு சக்கரங்களின் ரகசியங்களை ஒருவர் அறிந்து கொள்கிறார்.

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

அவரது பெயரைக் கேட்பதன் மூலம், சாஸ்திரங்கள், (சாம்க்யம், யோகம், நியாயம் முதலியன), இருபத்தேழு ஸ்மிருதிகள் (மனு, யாஜ்ஞவல்கய ஸ்மிருதி முதலியன) மற்றும் நான்கு வேதங்களின் ஞானம் அடையப்படுகிறது.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ஹே நானக்! புனிதர்களின் இதயங்களில் எப்போதும் மகிழ்ச்சி ஒளி இருக்கும்.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

இறைவனின் திருநாமத்தைக் கேட்பதால் எல்லா துக்கங்களும் தீவினைகளும் அழிந்துவிடும்.

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

பெயரைக் கேட்பதன் மூலம், ஒரு மனிதன் உண்மை, திருப்தி, அறிவு போன்ற அடிப்படைக் கொள்கைகளை அடைகிறான்.

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

நாமத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்தில், அறுபத்தெட்டு யாத்திரைகளில் நீராடிய பலன், எல்லா யாத்திரைகளிலும் சிறந்ததாகும்.

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

நிரங்கரின் பெயரைக் கேட்டு மீண்டும் ரஸ்னாவை அழைத்து வருபவர் அவரது நீதிமன்றத்தில் மரியாதை பெறுகிறார்.

ਸੁਣਿਐ ਲਾਰੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

பெயரைக் கேட்பதன் மூலம், ஒருவர் தெய்வீகத்தில் எளிதில் லயிக்கிறார், அது ஆன்மீக தூய்மையையும், அறிவையும் அடைகிறது.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

நானக்! இறைவனின் பக்தர்களுக்கு ஆன்ம ஆனந்த ஒளி எப்போதும் உண்டு.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

இறைவனின் திருநாமத்தைக் கேட்பதால் எல்லா துக்கங்களும் தீவினைகளும் அழிந்துவிடும்.

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

நாமத்தைக் கேட்பதன் மூலம், அறங்களின் கடலான ஸ்ரீ ஹரியில் லயிக்க முடியும்.

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ஷேக், பீர் மற்றும் பாட்ஷா ஆகியோர் நாம்-ஷ்ரவனின்

தாக்கத்தால் தங்கள் நிலையில் அழகாக இருக்கிறார்கள்.

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

அறிவில்லாதவர்கள் நாமத்தைக் கேட்டாலே பக்தி மார்க்கத்தை அடைய முடியும்.

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

இந்த பவக்கடலின் அளவிட முடியாத ஆழத்தை அறிவது பெயரைக் கேட்கும் சக்தியால் கூட முடியும்.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

நானக்! நல்ல மனிதர்களுக் கிடையிலான வித்தியாசத்தில் எப்போதும் மகிழ்ச்சியின் ஒளி இருக்கிறது.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

இறைவனின் திருநாமத்தைக் கேட்பதால் எல்லா துக்கங்களும் தீவினைகளும் அழிந்துவிடும்.

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

அந்த அகல் புருஷரின் பெயரைக் கேட்டவுடன், அவரை நம்புகிற, அதாவது, அவரைத் தன் இதயத்தில் வைத்திருப்பவரின் நிலையை விவரிக்க முடியாது.

ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

தன் நிலையைப் பற்றி யார் பேசினாலும் கடைசியில் மனம் வருந்த வேண்டியதாயிருக்கிறது, அதை உண்மையாக்குவது எளிதல்ல, பெயரால் வரும் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் படைப்பு இல்லை.

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

அப்படி ஒரு நிலை எழுதப்பட்டாலும், காகிதமும் இல்லை, பேனாவும் இல்லை, அதை எழுதும் ஆர்வமும் இல்லை.

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

வஹிகுருவில் இருப்பவரை யாரால் நினைக்க முடியும்

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

கடவுளின் பெயர் மிகச் சிறந்தது மற்றும் ஆழ்நிலையானது

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ஒருவன் அதை தன் இதயத்தில் வைத்துக் கொண்டு அதைப் பற்றி யோசித்தால் ॥ஒருவன் அதை தன் இதயத்தில் வைத்து தியானம் செய்தால்

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தைக் கேட்பதாலும், அதை நினைத்துப் பார்ப்பதாலும், மனதிலும், உள்ளத்திலும் சிறந்த அன்பு உண்டாகிறது.

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

சிந்திப்பதன் மூலம் முழுப் பிரபஞ்சத்தின் அறிவும், புரிதலும் அடையப்படுகிறது.

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੇਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

தியானம் செய்பவர் ஒருபோதும் உலக துன்பங்களுக்கு ஆளாகமாட்டார் அல்லது மறுமையில் யமனின் தண்டனையை அனுபவிப்பவராக மாறமாட்டார்.

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ஒரு சிந்தனையுள்ள மனிதன் இறுதியில் யமனுடன் யமருடன் நரகத்திற்குச் செல்லாமல், தெய்வங்களுடன் சொர்க்கலோகத்திற்குச் செல்கிறான்.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

கடவுளின் பெயர் மிகவும் உயர்ந்தது மற்றும் உன்னதமானது.

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ஒருவன் அதை தன் இதயத்தில் உள்வாங்கிக்கொண்டு தியானம் செய்தால்

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

நிராங்கர் என்ற நாமத்தை தியானிக்கும் மனிதனின் பாதையில் எந்த தடையும் இல்லை.

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

ஒரு சிந்தனையுள்ள மனிதன் உலகில் புகழுக்கு தகுதியானவன்.

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

அத்தகைய நபர் சர்ச்சைக்குரிய பாதை அல்லது மதவெறியை விட்டுவிட்டு மதத்தின் பாதையில் செல்கிறார்.

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

சிந்தனையானது மதப் படைப்புகளுடன் வலுவான உறவைக் கொண்டுள்ளது.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

கடவுளின் நாமம் மிகவும் உயர்ந்தது மற்றும் உன்னதமானது

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ஒருவன் அதை தன் இதயத்தில் உள்வாங்கிக்கொண்டு தியானம் செய்தால்

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை தியானிப்பவர்கள் முக்தியின் வாசலை அடைகிறார்கள்

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

தியானம் செய்பவர்கள் அந்த பெயரில் தங்கள் உறவினர்கள் அனைவருக்கும் அடைக்கலம் தருகிறார்கள்.

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ॥

ஒரு சிந்தனைமிக்க குர்சிக் இந்த இருப்புப் பெருங்கடலைக் கடப்பது மட்டுமல்லாமல், மற்ற தோழர்களையும் கடக்க உதவுகிறது.

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਤਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

சிந்திக்கும் மனிதனே, ஹே நானக்! வீடு வீடாகச் சென்று பிச்சைக்காரனாக மாறுவதில்லை.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

கடவுளின் நாமம் மிகவும் உயர்ந்தது மற்றும் உன்னதமானது

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ஒருவன் அதை தன் இதயத்தில் உள்வாங்கிக்கொண்டு தியானம் செய்தால்

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை தியானித்தவர்கள் சிறந்த மகான்கள் நிரங்கரின் வாசலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள், அவர்களே அங்கு முக்கியமானவர்கள்.

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

அன்புக்குரிய அகல் புருஷரின் கூட்டத்தில் இத்தகைய குருமுகர்களுக்கு மரியாதை கிடைக்கும்.

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

அத்தகைய நல்லொழுக்கமுள்ள மனிதர்கள் அரசவையில் அழகாக இருக்கிறார்கள்

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ஒரு நல்லொழுக்கமுள்ள மனிதனின் கவனம் அந்த ஒரு சத்குரு (நிரங்கர்) மீது மட்டுமே நிலைத்திருக்கும்.

ਜੇ ਕੇ ਕਰੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

யாரேனும் ஒருவர் அந்த படைப்பாளியைப் பற்றியோ அல்லது அவருடைய படைப்பைப் பற்றிய கணக்கையோ கூற விரும்பினால்

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

எனவே அந்த படைப்பாளியின் தன்மையை மதிப்பிட முடியாது.

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤੁ ॥

நிரங்கரால் உருவாக்கப்பட்ட படைப்பை, தயாவின் மகனான தர்ம வடிவில் உள்ள விருஷபா (தெளலா காளை) ஆதரிக்கிறார் (ஏனென்றால் மனதில் கருணை இருந்தால் மட்டுமே, இந்த மனிதனால் தர்மத்தின் வேலை சாத்தியமாகும்.)

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥

இது திருப்தியின் இழையால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

ਜੇ ਕੇ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

கடவுளின் இந்த ரகசியத்தை ஒருவர் அறிந்தால், அவர் உண்மையாக இருக்க முடியும்

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

என்ன ஒரு சுமை, எவ்வளவு சுமக்கும் திறன் கொண்டவன்.

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

ஏனென்றால் படைப்பாளி இந்தப் பூமியில் படைத்தது அப்பாற்பட்டது, நித்தியமானது.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

பிறகு அந்த காளையின் பாரம் எந்த சக்தியை சார்ந்தது.

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

ਪਦੇਪਪਾਨੀਯਿਨ ਇਨ੍ਹਤਪ ਪਦੇਪਪੀਲ ਪਲ ਜਾਤਿਕਲ, ਨੀਹਲਂਕਲ, ਵੇਵਵੇਹੁ ਪੇਯਰਕਲੀਲ ਅਹੀਯਪਪਦਦਵਰਕਲ ਇਰੁਕਕੀਹਾਰਕਲ.

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

ਕਦਵੁਲੀਨ ਕਦਦਲੇਯੀਨ ਕੀਝੁ ਇਯਲਂਕੁਮ ਪੇਨਾਵਾਲ ਸੇਯਲਕਲੀਨ ਕਣਕਕੁ ਯਾਰੁਦੇਯ ਮਨਠੀਲ ਏਮੁਠਪਪਦੁਲਂਠੁ.

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੇਇ ॥

ਆਨਾਲ ਓਰੁ ਸਾਮਾਨੀਯਰ ਇਨ੍ਹਤ ਪਠੀਰਠਠੇ ਏਮੁਠਸ ਸੋਅਨਨਾਲ, ਪੀਹਕੁ

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

ਏਮੁਠਪਪੋਕੁਮ ਇਨ੍ਹਤਕ ਕਣਕਕੁ ਏਵਵਲੇਯ ਏਨ੍ਹੁ ਕੂਦ ਅਵਨਾਲ ਅਹੀਯ ਮੁਠਯਾਠੁ.

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ਏਮੁਠੁਮ ਅਨ੍ਹਤ ਕਦਵੁਲੁਕਕੁ ਏਵਵਲੇਯ ਸਕਠੀ ਇਰੁਕਕੁਮ, ਅਵਰੁਦੇਯ ਵਠਿਵਮ ਏਵਵਲੇਯ ਅਮੁਕੁ.

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਣੁ ਕੂਤੁ ॥

ਅਵਰੁਕਕੁ ਏਠਠਨੇ ਪਰਕਲ ਏਲਂਠ, ਅਵਰੇ ਮੁਮੁਮੇਯਾਕ ਮਠੀਪਪੀਦਕਕੁਠਯਵਰ ਯਾਰ?

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੇ ਕਵਾਉ ॥

ਅਕਲ ਪਰੁਠੀਨ ਓਰੇ ਓਰੁ ਵਾਰਠਠੇਯਾਲ, ਮੁਮੁ ਪਦੇਪਪੁਮ ਪਰਵੀਯਠੁ.

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਅਨ੍ਹਤ ਓਰੁ ਸੋਅਲ ਪੋਅਨ੍ਹ ਵਰੀਸੇਯਾਲ, ਪੀਰਪਠੁਸਠੀਲ ਪਲ ਏਯੀਰਕਲ ਮਹ੍ਹੁਮ ਪੀਹ ਪੋਾਰੁਦਕਲੀਨ ਓਦਦਮ ਠੋਦਾਠਲਂਕੀਯਠੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

அதனாலேயே அந்தச் சொல்ல முடியாத இறைவனின் ஆற்றலைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் அளவுக்குப் புத்திசாலித்தனம் எனக்கு இருக்கிறது.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

நித்திய வடிவே! உனக்காக ஒருமுறை கூட பலியாவதற்கு நான் தகுதியற்றவன்.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ, அந்த வேலை சிறந்தது.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ஹே நிரங்கர்! ஹே பரப்ரஹ்மா! நீ நித்திய ரூபம்.

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில், படைப்பாளி என்று எண்ணற்றோர் முழக்கமிடுகிறார்கள், எண்ணற்றோர் அவரை நேசிப்பவர்கள்.

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

எண்ணற்றோர் அவரை வழிபடுகின்றனர், எண்ணற்றோர் தவம் செய்து வருகின்றனர்.

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

எண்ணற்றோர் மத நூல்கள், வேதங்கள் முதலியவற்றை வாயால் ஓதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸ ॥

எண்ணிலடங்கா யோக தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதன் மூலம் மனதை பற்றுதல்களிலிருந்து விடுவிக்கவும்.

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

அந்த நல்லொழுக்க நிரனகருடைய குணங்களை எண்ணி அறிவை அடையும் இத்தகைய பக்தர்கள் எண்ணற்றோர் உண்டு.

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

உண்மையை அறிந்தவர்கள் அல்லது தொண்டு மற்றும் தர்மத்தின் பாதையில் நடப்பவர்கள் எண்ணற்றவர்கள்.

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

எண்ணற்ற வீரர்கள் போர்க்களத்தில் எதிரிகளை எதிர்கொண்டு ஆயுதங்களின் வீச்சுகளை தாங்கி நிற்கின்றனர்.

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

எண்ணிலடங்கா மனிதர்கள் அந்த அகல் புருஷில் மௌனமாகவும், குவிந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

அதனாலேயே அந்தச் சொல்ல முடியாத இறைவனின் ஆற்றலைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் அளவுக்குப் புத்திசாலித்தனம் எனக்கு இருக்கிறது.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

நித்திய வடிவே! உங்களுக்காக ஒருமுறை கூட பலியாவதற்கு நான் தகுதியற்றவன்

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ, அந்த வேலை சிறந்தது.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ஹே நிரங்கர்! ஓ பரப்ரஹ்மா! நீ எப்போதும் நித்திய ரூபம்.

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

இந்த பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எண்ணற்ற மனிதர்கள் திகைத்து ஆழ்ந்த அறியாமையில் உள்ளனர்.

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

எண்ணிலடங்கா திருடர்களும், பிறர் பொருளைத் திருடித் தின்னும் அநாகரிகமும் உண்டு.

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

அடக்குமுறை, கொடுங்கோன்மையால் பிற மக்களை ஆட்சி செய்து இவ்வுலகை விட்டு வெளியேறும் இப்படிப்பட்டவர்கள்

எண்ணற்றவர்கள்8

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

பிறர் கழுத்தை அறுத்து கொலை செய்யும் பாவத்தை சம்பாதிக்கும் எண்ணற்ற அநீதியாளர்கள்.

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

எண்ணற்ற பாவிக்கள் பாவம் செய்து இவ்வுலகை விட்டுச் செல்கிறார்கள்.

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

பொய்யான சபாவம் கொண்ட எண்ணற்ற மக்கள் பொய்யான வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு திரிகிறார்கள்

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

அசுத்த புத்தியின் காரணமாக, மலத்தை உண்ணும் எண்ணற்ற மனிதர்கள் உள்ளனர்.

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

எண்ணற்றோர் பிறரைப் பற்றி அவதூறாகப் பேசி பாவச் சமையைத் தலையில் சுமந்து கொள்கிறார்கள்.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ஸ்ரீ குரு நானக் தேவ் ஜி, தீமை செய்யும் உயிரினங்களை, அதாவது தாமச, அசுர செல்வங்களைக் கொண்ட உலகத்தை உருவாக்குவதை விவரித்துள்ளோம் என்று தனக்குத்தானே கூறுகிறார்

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

நித்திய வடிவே! உனக்காக ஒருமுறை கூட பலியாவதற்கு நான் தகுதியற்றவன்.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ, அந்த வேலை சிறந்தது.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ஹே நிரங்கர்! ஓ பரப்ரஹ்மா! நீ நித்திய வடிவம்

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਅந்தப் படைப்பாளியின் படைப்பில், எண்ணற்ற பெயர்களையும், எண்ணற்ற இடங்களையும் கொண்ட உயிர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றன; அல்லது இந்த பிரபஞ்சத்தில் அகல்-புருஷ் என்ற பல பெயர்கள் உள்ளன. கடவுள் வசிக்கும் இடங்கள் பல உள்ளன.

ਅਰੀਮ ਅਰੀਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥

கற்பனை செய்ய முடியாத உலகங்கள் எண்ணற்றவை.

ਅਸੰਖ ਕਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

ஆனால் அவரது படைப்பின் கணிதத்தைச் செய்யும்போது 'எண்ணிக்கை' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துபவர்கள், அவர்களின் தலையிலும் ஒரு சுமை உள்ளது.

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

நிரங்கரின் பெயரை வார்த்தைகளால் மட்டுமே உச்சரிக்க முடியும், அவரை வார்த்தைகளால் மட்டுமே போற்ற முடியும்.

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

கடவுளின் குணங்களை வார்த்தைகளால் அறியலாம், அதன் புகழையும், வார்த்தைகளால் மட்டுமே சொல்ல முடியும்.

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥

அவரது குரலை வார்த்தைகளால் மட்டுமே எழுதவும், பேசவும் முடியும்.

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥

மூளையில் எழுதப்பட்ட செயல்களை வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியும்.

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

ஆனால் இந்தக் கர்மக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ள நிரங்கர் மனதில் கர்மக் கட்டுரைகள் எதுவும் இல்லை; அதாவது - எவராலும் தன் செயல்களைச் சொல்ல முடியாது அல்லது கணக்கு வைக்க முடியாது.

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ஒரு மனிதனின் செயல்களுக்கு ஏற்ப அகல்-புருஷன் கட்டளையிடுவது போல, அவன் அவனுடைய செயல்களை அனுபவிக்கிறான்.

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

படைப்பாளி இந்தப் படைப்பை எவ்வளவு விரித்திருக்கிறானோ, அவ்வளவுதான் பெயர், வடிவம்.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇ ਥਾਉ ॥

அவர் பெயரில் எந்த இடமும் காலியாக இல்லை.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

அதனாலேயே அந்தச் சொல்ல முடியாத இறைவனின் ஆற்றலைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் அளவுக்குப் புத்திசாலித்தனம் எனக்கு இருக்கிறது.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

நித்திய வடிவே! உங்களுக்காக ஒருமுறை கூட பலியாவதற்கு நான் தகுதியற்றவன்

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ, அந்த வேலை சிறந்தது.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ஹே நிரங்கர்! ஓ பரப்ரஹ்மா! நீ எப்போதும் நித்திய ரூபம்.

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

இந்த உடல், கை-கால் அல்லது வேறு எந்த பாகமும் அழுக்காகிவிட்டால்

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

எனவே தண்ணீரில் கழுவுவதன் மூலம், அதன் அழுக்கு, சேறு சுத்தம் செய்யப்படுகிறது.

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

ஒரு ஆடை சிறுநீர் முதலியவற்றால் அசுத்தமாகிவிட்டால்.

ਦੇ ਸਾਬੂਣ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਪਿੰਨਰ ਅது சோப்புடன் கழுவப்படுகிறது.

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

கெட்ட செயல்களைச் செய்வதன் மூலம் ஒரு மனிதனின் புத்திசாலித்தனம் தூய்மையற்றதாகிவிட்டால்.

ਓਹੁ ਧੋਏ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

எனவே வாஹைகுருவின் நாமத்தை உச்சரிப்பதால் மட்டுமே அது தூய்மையாக முடியும்.

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਪੁண்ணியமும் பாவமும் சும்மா சொல்லக்கூடாது.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

இவ்வுலகில் வாழ்ந்து, எந்தச் செயல்கள் செய்தாலும், தர்மராஜ் அனுப்பும் படங்கள், ரகசியமாக எழுதப்படும்; அதாவது, இந்த பூமியில் ஒரு மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு நல்ல, கெட்ட செயல்களின் கணக்கும் அவனுடன் செல்லும், அதன்படி அவனுக்கு சொர்க்கமோ, நரகமோ கிடைக்கும்.

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

எனவே மனிதனே செயலுக்கான விதையை விதைத்து அதன் பலனை அவனே அறுவடை செய்கிறான்

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

குருநானக் கூறுகிறார், ஆன்மா தனது செயல்களின் பலனை அனுபவிக்க அகல்-புருஷின் கட்டளையால் இந்த உலகில் வந்து போகும்; அதாவது, உயிரினத்தின் செயல்கள் அதை இயக்கத்தின் சுழற்சியில் வைத்திருக்கும், நிரங்கர் உயிரினத்தின் செயல்களுக்கு ஏற்ப அதன் பலனை வரிசைப்படுத்துவார்.

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

யாத்திரை, தவம், உயிர்கள் மீது இரக்கம் மற்றும் தன்னலமற்ற தொண்டு

ਜੇ ਕੇ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ஒரு மனிதன் மரியாதையைப் பெற்றால், அவன் மிகவும் குறுகியவன்.

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

ஆனால், கடவுளின் பெயரை இதயத்தில் அன்புடன் கேட்டு, தொடர்ந்து சிந்தித்தவர்கள்

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

தன் உள்ளத்தின் யாத்திரையில் இருந்தவாறே நீராடி அசுத்தத்தை நீக்கினார். (அதாவது, அந்த ஆன்மா தனது இதயத்தில் வசிக்கும் நிரங்கரில் மூழ்கி தனது ஆத்மாவின் அழுக்குகளை சுத்தம் செய்துவிட்டது.)

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੇਇ ॥

ஹே சர்குன் ஸ்வரூப்! உன்னிடம் எல்லா குணங்களும் உள்ளன, என்னிடம் நல்ல குணங்கள் எதுவும் இல்லை.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

நல்லொழுக்கத்தின் குணங்களை உள்வாங்காமல் கடவுள் பக்தி இருக்க முடியாது.

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

ஹே நிரங்கர்! நீ எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுவாயாக, நீயே கோடிம ரூபம், நீயே பிரம்ம ரூபம்.

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

நீங்கள் உண்மை, உணர்வு மற்றும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியின் உருவகம்.

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

கடவுள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தபோது எந்த நேரம், எந்த தேதி, எந்த நாள்.

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

இது எந்த பருவம், எந்த மாதம், எப்போது பரவியது என்று யாருக்குத் தெரியும்.

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣ ॥

ਪੇਰੀய அறிஞர்கள், முனிவர்கள் போன்றவர்களால் கூட பிரபஞ்சத்தின் விரிவாக்கத்தின் சரியான நேரத்தை அறிய முடியவில்லை, அவர்கள் அறிந்திருந்தால், அவர்கள் நிச்சயமாக வேதங்களிலோ அல்லது மத புத்தகங்களிலோ குறிப்பிட்டிருப்பார்கள்.

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

காஜிகளால் கூட இக்கால அறிவைப் பெற முடியாது, தெரிந்திருந்தால் நிச்சயமாக குர்ஆன் முதலியவற்றில் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள்.

ਬਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

இந்த உலகம் உருவான நாள், பருவம், மாதம் போன்றவற்றை யோகியால் கூட அறிய முடியவில்லை.

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

இதைப் பொறுத்தவரை, இந்த உலகத்தைப் படைத்தவனே இந்த படைப்பு எப்போது பரவியது என்பதைத் தானே அறிய முடியும்.

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

அந்த அழியாத மனிதனின் பெருமையை எப்படிச் சொல்வேன், அவரை எப்படிப் போற்றுவது, எப்படி வர்ணிப்பது, அவருடைய ரகசியத்தை எப்படி அறிவது?

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਤੁ ਕੇ ਆਖੈ ਇਕ ਦੁ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

சத்குரு ஜி கூறும் போது எல்லோரும் மற்றவர்களை விட புத்திசாலிகள் ஆகிறார்கள் என்று சொல்லி அந்த கடவுளை போற்றுகிறார்.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

வாத சாஹிபு வாடி நை கா ஹோவாய்

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੈ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਵੈ ॥੨੧॥

நானக் ஜெ கோ அபெள ஜனை அகை கயா ந சோஹை. 21.

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

ਸਤ੍ਰੁਕੁਰੁ ਜੀ, ਸਾਠਾਰਣ ਮਨੀਤਨੀਨ ਮਨਤੀਲ ਏਝੁ ਵਾਨਾਨਕਨੁਮ ਏਝੁ ਪਾਠਾਗ ਊਲਕਨਕਨੁਮ ਊਲਗਠਾ ਏਨੁਰ ਸਨੁਠੇਕਠੇ ਨੀਕੀ, ਊਲਕਠੀਨ ਪਦੇਪੀਲ ਲਦਸਕਕਣਕਕਾਨ ਪਾਠਾਗ ਊਲਕਨਕਨ ਊਲਗਨ ਏਨੁਰੁਮ, ਵਾਨਾਨਠੀਰੁਕੁਪ ਪੀਨ ਲਦਸਕਕਣਕਕਾਨ ਵਾਨਾਨਕਨ ਊਲਗਨ ਏਨੁਰੁਮ ਕੁਰੁਕੀਰਾਰ.

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

ਇਠੇਠੇਠੇ ਵੇਠਕਨਕਨੀਲੁਮ ਕੁਰੁਪਪਦੁੰਗਠੁ, ਠੇਠੁਪਵਰਕਨ ਊਲ ਇਰੁਠੀ ਵਰੇ ਅਠੇਠੇ ਠੇਠੀ ਸੋਾਰਵਦੇਕੀਰਾਰਕਨ, ਊਨਾਲ ਅਠਨ ਮੁਠੀਵੇ ਠਾਰੁਮ ਕਣੁਠੁਪੀਠੀਕਕਵੀਲਲੇ.

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਠਾਤੁ ॥

ਅਨੇਨਠੁ ਮਠ ਨੁਾਲਕਨੀਲੁਮ, ਪਠੀਨੇਨਦੁਠਾਰੀਰਮ ਊਲਕਨਕਨ ਇਰੁਪਠਠਾਕਕ ਕੁਰੁਪਪਦੁੰਗਠੁ, ਊਨਾਲ ਊਨੁਮੇਠੀਲ ਅਵਹੁਰੀਨ ਠੇਠਾਹੁਰਮ ਓਰੇ ਓਰੁ ਊਠਰੁਨਠ ਕਦਵਲ ਮਦੁਠੇ.

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਅਵਰੁਠੇਠ ਪਦੇਪੀਨ ਕਣਕਕੁ ਇਰੁਨਠਾਲ, ਠਾਰਾਰਵਠੁ ਅਠੇ ਏਝੁਠੁਵਾਰਕਨ, ਊਨਾਲ ਇਨਠਕ ਕਣਕਕੇਕਸ ਸੇਠਪਵਰ ਅਝੀਕਕਪਠੁਕੀਰਾਰ.

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ਨਾਨਕ ਵਾਠਾ, ਏਨੁਨੇ ਨਾਨੇ ਅਰੁੀਵੇਨ ਏਨੁਰਾਰ. 22.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਅਨਠਕ ਕਦਵਲੇਪ ਪੋਹੁਰੁਮ ਪਕਠਰਕਨੁਮ ਅਨਠਕ ਕਦਵਲੇਪ ਪੋਹੁਰੁਠੀਠ ਠਨ ਏਲਲੇਠਕ ਕਾਣਵੀਲਲੇ.

ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥

ਕਦਲੀਲ ਸੇਰੁਮ ਊਰੁਕਨੁਮ, ਓਦੇਕਨੁਮ ਏਪਠਠੀਠ ਠਨ ਅਠਪਾਠਾਗਠੇਠਕ ਕਾਣਮੁਠੀਠਮਲ, ਇਰੁਪਠਠੇਠੁਮ ਇਝਨਠੁਵੀਠੁਕੀਰਠੇ, ਅਠੇਪਪੋਲਵੇ ਪੁਕਝਾਰਮ ਸੁਠੁਕੀਰਵਰਕਨ ਅਠੀਲ ਮੁਝਕੀਵੀਠੁਕੀਰਾਰਕਨ.

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਠਨੁ ॥

ਕਦਲਕਨੁਕੁ ਅਰਸਨਾਕ ਇਰੁਨਠਾਲੁਮ, ਮਨੁਨਨਾਕ ਮਲੇ ਪੋਹੁਰੁ ਸੇਲਵਠੁਕੁਕੁ ਸੋਨਠਕਕਾਰਨ

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

கடவுளை மனதிற்கு மறந்திருக்காவிட்டால் அந்த எறும்பு போல் இருக்க முடியாது

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

அந்த நிரங்கரைப் போற்றுவதற்கு எல்லையே இல்லை, சொல்லிக் கொண்டாலும் அவருடைய புகழுக்கு முடிவே இல்லை.

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

படைத்தவன் படைத்த படைப்பிற்கு முடிவே இல்லை, ஆனால் அவன் கொடுக்கும்போது அதற்கு முடிவே இல்லை.படைத்தவன்

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

அவன் பார்ப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் முடிவே இல்லை, அதாவது வடிவமற்ற அனைத்தையும் பார்ப்பவனாகவும், அனைத்தையும் கேட்பவனாகவும் இருக்கிறான்.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

கடவுளின் இதயத்தின் ரகசியம் என்ன, அதை புரிந்து கொள்ள முடியாது

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

அவரால் இந்த படைப்பின் விரிவாக்கத்தின் அளவு அல்லது காலம் அறிய முடியாது.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

அதன் ஆரம்பமும் முடிவும் அறிய முடியாது

ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

பலஜீவராசிகள் அதன் முடிவைப் பெறுவதற்காக அழுகின்றன.

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ஆனால் அந்த அடிமட்ட, நித்திய அகல் புருஷின் முடிவைக் காண முடியாது

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

அவனுடைய குணங்கள் எங்கே முடிகிறது என்பதை யாராலும் அறிய முடியாது

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਅந்தਪ ਪਰਪਿਰਮਮத்தਿਨ ਪੁਕਮੋ, ਅਗਵੋ, ਕੁਣਾங்கਲੋ
எவ்வளவு அதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அவ்வளவு
அதிகமாக அவைகள் ஆகின்றன.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥

ਨਿਰੰਕਰ ਸਿਹੰਦਵਰ, ਅਵਰੁਦਾਯ ਇਦਮੁ ਯਰੰਦਤੁ

ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉ ॥

ஆனால் அந்த சிறந்த நிரங்கரின் பெயர் மிகப் பெரியது.

ਏਵਡੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

அவனை விட மேலான அல்லது உயர்ந்த சக்தி இருந்தால்,

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

அதனால் அவளால் மட்டுமே அந்த பரமாத்மாவை அறிய முடியும்.

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

ਨਿਰੰਕਰੁਕੁਕੁਤੁ ਤਾਨੇ ਤੇਰੀਯੁਮੁ. ਅਵਰੁਦਾਯ ਅਨੈਠਤਯੁਮੁ
அறிய முடியும், வேறு யாரும் இல்லை

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

சத்குரு நானக் தேவ் ஜீ, ஜீவராசிகள் மீது கருணை காட்டுவதன்
மூலம், அவர்களின் செயல்களுக்கு ஏற்ப அனைத்து
பொருட்களையும் வழங்குகிறார் என்று கூறுகிறார்.

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

அவருடைய ஆசிகள் எவ்வளவோ இருக்கிறது அவற்றை எழுதும்
திறமை யாருக்கும் இல்லை.

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

பலரை மன்னிப்பவர் என்பதால் அவர் பெரியவர், ஆனால்
பேராசை என்ற வைக்கோல் கூட அவரிடம் இல்லை.

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

எண்ணற்ற வீரர்கள் பலர் அவருடைய அருளுக்காக
ஏங்குகிறார்கள்.

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

அவர்களின் எண்ணிக்கை குறித்து எந்த கேள்வியும் இருக்க முடியாது.

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰੁ ॥

பல மனிதர்கள் தீமைகளுக்காக நிரங்கர் கொடுத்த பொருட்களை அனுபவிக்க போராடி இறக்கிறார்கள்

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

அகல் புருஷ் கொடுத்த பொருட்களை பலர் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

பல முட்டாள்கள் கடவுளிடமிருந்து உணவை எடுத்து அதை சாப்பிடுகிறார்கள், அதை ஒருபோதும் நினைவில் கொள்ள மாட்டார்கள்.

ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

பலர் எப்போதும் துக்கம் மற்றும் பசியால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், ஏனென்றால் அது அவர்களின் செயல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ஆனால் அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் அப்படி அடிப்பதை அந்த கடவுளின் ஆசீர்வாதமாக கருதுகிறார்கள்.

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

இந்த பிரச்சனைகளால் தான் மனிதனுக்கு வானேசுரு ஞாபகம் வருகிறது.

ਹੇਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

இறைவனின் கட்டளையில் நிலைத்திருப்பதன் மூலம் மட்டுமே மாயா பந்தத்திலிருந்து மனிதன் விடுபட முடியும்.

ਜੇ ਕੇ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

இதற்கு வேறு சில வழிமுறைகள் உள்ளன, யாரும் சொல்ல முடியாது; அதாவது, மாயையின் பந்தத்திலிருந்து விடுபட இறைவனின் கட்டளைக்கு உட்பட்டு இருப்பதைத் தவிர வேறு எந்த வழிமுறையையும் யாராலும் சொல்ல முடியாது.

ੳਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

அறியாமையால் ஒருவர் அதைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையை வெளியிட முயன்றால், அவர் முகத்தில் எத்தனை காயங்களைச் சந்தித்திருக்கிறார் என்பது அவருக்குத் தெரியும்.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களின் தேவைகளையும் கடவுள் அறிந்திருக்கிறார், மேலும் அவற்றைத் தானே வழங்குகிறார்.

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

உலகில் உள்ள அனைத்து ஜீவராசிகளும் நன்றியுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, இதை நம்புபவர்கள் ஏராளம்.

ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

தம்முடைய துதிகளைப் பாடுவதற்கு அவர் அதிகாரத்தை அளிக்கும் நபரை கடவுள் மகிழ்விக்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

நானக் பதிசாஹி பதிசாஹு. 25.

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

விவரிக்க முடியாத நிராங்கரின் குணங்கள் விலைமதிப்பற்றவை, இந்த நிராங்கரைப் பாராயணம் செய்வது விலைமதிப்பற்ற வணிகமாகும்.

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

சுமிரன் வடிவில் வியாபாரத்தை வழிநடத்தும் மகான்களும் விலை மதிப்பற்ற வியாபாரிகள், அந்த மகான்கள் வைத்திருக்கும் நற்பண்புகளின் களஞ்சியமும் விலைமதிப்பற்றது.

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

இந்த புனிதர்களிடம் கடவுளுடன் இணைவதற்கு வரும் மக்களும் விலைமதிப்பற்றவர்கள், அவர்களிடமிருந்து அவர்கள் எடுக்கும் நற்பண்புகளும் விலைமதிப்பற்றவை.

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

குரு-சீக்கியர்களின் அன்பு விலைமதிப்பற்றது, குருவின் அன்பினால் ஆன்மா பெறும் மகிழ்ச்சியும் விலைமதிப்பற்றது.

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

அகல்-புருஷின் நீதியும் விலைமதிப்பற்றது, அவருடைய நீதிமன்றமும் விலைமதிப்பற்றது

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਕਲੁ ਪੁਰੁਸ਼ੈ ਮਤਿਪਿਪਿਠੁਵਤਹੁਕਾਨੁ ਈਦੈ ਅਗੁਵੁ
ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁਤੁ, ਮੇਲੁਮੁ ਏਯਿਰਿਨਾਨੁਗੁਲਿਨੁ ਨਲੁਲੁ, ਕੇਟੁਟੁ
ਸੇਯਲੁਕੁਗੈ ਈਦੈਪੋਠੁਵਤਹੁਕੁ ਅਗੁਵੁ (ਈਦੈ)
ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁਤੁ

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸੁ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਅਕਲੁ ਪੁਰੁਸ਼ੈ ਵਲੁਭੁਗੁਮੁ ਪੋਪਾਨੁਟੁਕੁਗੁਮੁ ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁਵੈ, ਅਨੁਠੁ
ਪੋਪਾਨੁਟੁਕੁਗੁਲਿਨੁ ਸਿਨੁਨੁਮੁਮੁ ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁਤੁ

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਨਿਰਾਨੁਕੁਰਿਨੁ ਅਨੁਗੁਮੁ ਏਯਿਰੁਕੁਕੁ ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁਤੁ, ਅਵਰੁਦੈਯੁ
ਔਣੈਯੁਮੁ ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁਤੁ.

ਅਮੁਲੈ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਕੁਟੁਵੁਗੁਲੁ ਮਿਕੁਵੁਮੁ ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁਵਰੁ, ਅਠੈ ਨੇਰੁਕੁਕੁਮਾਕੁ
ਵਿਵਰਿਕੁਕੁ ਈਯਲਾਠੁ.

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਸੋਲੁਲੁ, ਸੋਲੁਲੁ, ਵਾਠੁ.

ਆਖਿ ਵੇਦੁ ਪਾਠੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਨਾਨੁਕੁ ਵੇਠੁਨੁਗੁਲਿਲੁਮੁ ਪਤਿਨੇਨੁਟੁ ਪੁਰਾਣੁਨੁਗੁਲਿਲੁਮੁ ਈਵਰੁਦੈਯੁ
ਮਕਿਮੈ ਕੁਰਿਪਿਪਿਟੁਪਿਪਿਟੁਗੁਲਿਲੁ.

ਆਖਿ ਪੜੇ ਕਰਿ ਵਖਿਆਣੁ ॥

ਅਵਹੁਰੈਪੁ ਪੜਿਪੁਵਰੁਕੁਗੁ ਅਕਲੁ-ਪੁਰੁਸ਼ੈ ਪਹੁਰਿਯੁਮੁ ਵਿਰਿਵੁਰੈ
ਸੇਯੁਕਿਰਾਕੁਗੁ.

ਆਖਿ ਬਰਮੇ ਆਖਿ ਈਦੁ ॥

ਪਦੈਪੁਪਾਗੁਯਾਨੁ ਪਿਰਮੁਮਾਵੁਮੁ, ਸੋਰੁਕੁਕੁਠੁਠਿਨੁ ਅਠਿਪਠਿਯਾਨੁ
ਈਨੁਠਿਰਨੁਮੁ ਅਵਨੁਠੁ ਵਿਲੈਮਤਿਪਿਪਹੁਰੁ ਕੁਣੁਨੁਗੁਗੈਪੁ ਪਹੁਰਿ
ਕੁਠੁਕਿਨੁਰੁਨਰੁ.

ਆਖਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ਕਿਰਿਠਰੁ ਕੋਪਾਲੁ ਕਿਰੁਸ਼ੁਣਾ ਮਹੁਰੁਮੁ ਅਵਰੁਠੁ ਕੋਪਿਯਰੁਕੁਗੁਮੁ
ਅਨੁਠੁ ਨਿਰਾਨੁਕੁਰੈਪੁ ਪੁਕੁਠੁਕਿਨੁਰੁਨਰੁ.

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਮਕਾਠੇਵ ਮਹ੍ਰੁਮੁ ਕੋਰਕ ਮੁਠਲਿਯ ਸਿਠੁਤਰਕਨੁਮੁ ਭਿਵਰਿਨਿ ਪੁਕਠੇ ਅਠੇਕੁਕਿਨੁਨਰੁ.

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ਪਦੇਪਪਾਨਿ ਭਿਵੁਲਕਿਲੁ ਸੇਠੁ ਅਠੇਕੁ ਅਠਿਵਾਨਿਕਨੁਮੁ ਅਵਰੁਦੇਯ ਪੁਕਠੁ ਈਨੁਮੁ ਅਠੇਕੁਕੁਪੁਠੁਕਿਨੁਨਰੁ.

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਅਠੇਕੁ ਅਠੁਰਕਨੁਮੁ, ਠੇਵਰਕਨੁਮੁ ਅਵਰੁਦੇਯ ਮਕਿਮੇਯੇਕੁ ਕੁਠੁਕਿਨੁਨਰੁ

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਊਲਕਿਲੁ ਊਲੁ ਅਠੇਕੁ ਨੁਲੁਲੋਮੁਕੁਕੁ ਮਕੁਕਨੁਮੁ, ਮਾਨਵਰੁ, ਨਾਰਠਰੁ ਮੁਠਲਿਯ ਮੁਨਿਵਰਕਨੁਮੁ ਮਹ੍ਰੁ ਪਕੁਠਰਕਨੁਮੁ ਅਵਰੇਰੁਪੁ ਪੋਠੁਰੁਪੁ ਪਾਦਲੁਕਠੇਪੁ ਪਾਠੁਕਿਨੁਨਰੁ.

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਠੁਰੁਪੋਠੁ ਈਠੁਠੇ ਊਠਿਰਿਨੁਠੁਕੁ ਸੋਲੁਕਿਨੁਨਰੁ, ਈਰੁਕਾਲਠੁਠਿਲੁ ਈਠੁਠੇ ਸੋਲੁ ਮੁਠੁਰੁਸਿਕੁਕੁਮੁ

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਊਠਿਰੁਕੁ ਮਠੁਠੁਮੁ ਕੁਦਨੁਠੁ ਕਾਲਠੁਠਿਲੁ ਸੋਲੁਲਿ ਵਾਠੁਠੇਯ ਮੁਠਿਠੁਕੁਕੁਕੋਕਾਨੁਨੁਦਨੁ.

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ਭਿਨੁਨੁਮੁ ਪਲਵਹੁਰੇ ਊਨੁਰਾਕੁ ਈਠੁਠੁਕੁ ਕੋਕਾਨੁਨੁਦਾਲੁ ਭਿਵੁਲੁਠੁਠਾਨੁ ਈਨੁ ਈਨੁਨੁਠਿਠਿਠੁਕੁਕਿਰੋਮੁ.

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

ਅਪੁਪੋਠੁਮੁ ਅਵਰੁਠੁ ਵਿਲੇਮਠਿਪੁਪਹੁਰੁ ਪਾਰਾਠੁਦੇ ਯਾਰਾਲੁਮੁ ਈਨੁਠੁ ਵਕੇਠਿਠੁਮੁ ਸੋਲੁਲੁ ਮੁਠਿਠੁਠੁਠੁ

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਅਠੁ ਈਵੁਲੁਠੁ ਸੁਠੁ ਵਿਰਿਵਾਕੁਠੁਠੇ ਵਿਰੁਮੁਪੁਕਿਰੁਠੋ, ਅਵੁਲੁਠੁ ਅਠਿਕਮਾਕੁ ਅਠੁ ਵਿਰਿਵਦੇਕਿਰੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਠੇਵ ਜੀ ਕ੍ਰੁਕੁਰਿਹਾਰ, ਊਣਮੈਯਾਨ ਸੁਯ ਨੀਰਙਕਰ
ਮਡੁਮੇ ਠਨਠੁ ਵੀਲੈਮਠੀਪਠਰੁ ਕੁਣਙਕਲੈ ਅਹੀਵਾਰ.

ਜੇ ਕੇ ਆਖੈ ਬੇਲੁਵੀਗਾੜੁ ॥

ਸੁਮਮਾ ਪੇਸੁਪਵਨ ਕੁਡਵਲੀਨ ਮੁਡੀਵੁ ਏਨੁਰੁ ਸੋਯਾਨਨਾਲ ਅਵਨ
ਅਪਪਡਿਠਠਾਨ

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

ਅਠਨਾਲ ਅਵਰ ਪੇਰੀਯ ਮੁਡੁਲਾਗਕਲੀਲ ਕੁਰੀਕਕਪੁਡੁਕੁਰਿਹਾਰ

ਸੇ ਦੁਰੁ ਕੇਹਾ ਸੇ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਅਠਠ ਪਾਠੁਕਾਵਲਰਾਨ ਕੁਡਵਲੀਨ ਵਾਯੀਲ ਮਠੁਰੁਮ ਵੀਡੁ ਏਪਪਡੀ
ਇਰੁਕਕੀਰਠੁ, ਅਙਕੁ ਅਵਰ ਮੁਡੁ ਪੁਡੈਪੁਪੈਯੁਮ ਕਵਨੀਠਠੁ
ਵਰੁਕੁਰਿਹਾਰ?

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

(ਇਙਕੇ ਸਠਕੁਰੁ ਜੀ ਇਠਠ ਕੇਗਵੀਕੁ ਊਯਵੁ ਕਾਲਠਠੀਲ
ਪਠੀਲਗੀਕਕੀਰਿਹਾਰ) ਊ ਮਨੀਠਣੇ! ਏਨਣੀਲੁਡਙਕਾ ਇਸੈਕਕਰੁਵੀਕ
ਅਵਨ ਵੀਡੁ ਵਾਸਲੀਲ ਊਲੀਕਕੀਨੁਰਨ, ਅਵਰੁਰੈ ਵਾਸੀਪੁਪਵਰਕ
ਏਰਾਗਮ.

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਅਙਕੇ ਰਾਕੀਨੀਕਨੁਡਨ ਏਠਠਣੈਯੋ ਰਾਕਙਕ
ਪਾਡੁਪੁਡੁਕੀਨੁਰਨ, ਅਠਠ ਰਾਕਙਕਲੈਪੁ ਪਾਡੁਮ ਕਠਠਰੁਵ ਮੁਠਲੀਯ
ਪੁਲ ਰਾਕੀਕਨੁਡੁ ਇਰੁਕਕੀਰਿਹਾਰਕ.

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

।ਕਾਠੁਰੁ, ਨੀਰ, ਨੇਰੁਪੁ ਆਕੀਯ ਠੇਯਵਙਕ ਅਠਠ ਨੀਰਙਕਰੀਨ
ਪੇਰੁਮੈਯੈਪੁ ਪਾਡੁਕੀਨੁਰਨ, ਮੇਲੁਮ ਅਣੈਠਠੁ
ਊਰੀਨਙਕਲੀਨ ਸੇਯਲਕਲੀਨ ਆਯਵਾਗਰਾਨ ਠਰੁਮਰਾਯਰੁਮ
ਅਵਰਠੁ ਵਾਸਲੀਲ ਨੀਨੁਰੁ ਅਵਰਠੁ ਪੇਰੁਮੈਯੈਪੁ ਪਾਡੁਕੀਰਿਹਾਰਕ.

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਊਰਕਲ ਸੇਯਯੁਮ ਸੇਯਲਕਲੈਪੁ ਪਠੀਵੁ ਸੇਯਯੁਮ ਸਿਠਰਕੁਪੁਠਨ,
ਸਿਠਰਕੁਪੁਠਨ ਏਮੁਠੀਯ ਅਰੁਡੁਸੇਯਲਕਲੈਪੁ ਪਠੁਰੀ ਅਕਲ-ਪੁਰੁ਷ੁਮ,
ਠਰੁਮਰਾਯਨੁਮ ਸਿਠਠੀਕਕੀਰਿਹਾਰ ਏਨੁਰੁਮ ਪੋਠੁਰੁਕੁਰਿਹਾਰ.

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਉਰੁਵਾਕਕਿਯ ਪਤਿਨਾਨਕੁ ਰਤੰਨਿਨੰਗਕਨੁਮੰ, ਊਲਕਿਲੰ ਊਲੰਗ ਅਰੁਪਤੰਦੇਡੁ ਪੁਣਨੀਯਤੰ ਤਲੰਗਕਨੁਮੰ, ਅਵਹੰਰਿਲੰ ਊਰੁਕੁਕੁਮੰ ਮੁਨੀਵਰੰਕਨੁਮੰ ਅਵਰੰ ਪੁਕਝੈਪੰ ਪਾਡੁਕਿਰਾਰੰਕਲੰ.

ਗਾਵਨਿ ਜੇਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਅਨੈਨਤੰਤੁ ਪੋਰਵੀਰਰੰਕਨੁਮੰ, ਵਲਿਮੈਮਿਕਕਵਰੰਕਨੁਮੰ, ਤੁਣੀਸ਼ਲਾਨਵਰੰਕਨੁਮੰ ਅਕਲੰ ਪੁਰੁਫ਼ਿਨੰ ਮਕਿਮੈਮੈਯੇਪੰ ਪਾਡੁਕਿਰਾਰੰਕਲੰ, ਨਾਨਕੁ ਠੋਹੰਰੁ ਊਠਾਰੰਗਕਲਾਨ (ਅਣਡਾਯੰ, ਯਰਾਯੁਯੰ, ਸੁਵੇਠਾਯੰ ਮਹੰਰੁਮੰ ਊਤੰਪਿਯੰ) ਅਵਰੁਦੈਯ ਕੁਣਨੰਗਕਲੈਪੰ ਪਾਡੁਕਿਰਾਰੰਕਲੰ.

ਗਾਵਨਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਥੇ ਧਾਰੇ ॥

ਨਵਕਣਡਨੰਗਕਲੰ, ਮਣਡਲਨੰਗਕਲੰ ਮਹੰਰੁਮੰ ਮੁਮੁ ਪਿਰਪਙੁਸਮੁਮੰ, ਪਦੈਤੰਤਵਨੰ ਊਰੁਵਾਕਕਿ ਵੈਵਤੰਤਿਰੁਕਕਿਰਾਨੰ, ਅਵੈ ਅਨੈਨਤੰਤੁਮੰ ਊਨੰਨੈਪੰ ਪੋਹੰਰਿਪੰ ਪਾਡੁਕਿਨੰਰਨ.

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੇ ਗਾਵਨਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਊਣਮੈਯਿਲੰ, ਊਮਤੁ ਪਕੁਤਿਯਿਲੰ ਮੁਝੁਕਿਯਵਰੰਕਨੁਮੰ, ਊਮਤੁ ਨਾਮਤੰਤਿਨੰ ਮੀਤੁ ਪਹੰਰੁ ਕੋਣਡਵਰੰਕਨੁਮੰ, ਊਮੰਮੈ ਵੀਰੁਮਪੁਪਵਰੰਕਨੁਮੰ ਮਡੁਮੈ ਊਮਤੁ ਮਕਿਮੈਮੈਯੇਪੰ ਪਾਡੁ ਮੁਢਿਯੁਮੰ.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਵਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਊਨਤੁ ਪੁਕਝੈਪੰ ਪਾਡੁਮੰ ਊਤੁਪੋਹੰਰੁ ਊਨੰਨੁਮੰ ਪਲ ਊਯੀਰਿਨੰਗਕਲੈ ਊਨੰਨਾਲੰ ਨੀਨੈਨਵਿਲੰ ਕੋਲੰਗਲੰ ਮੁਢਿਯਵਿਲੰਲੈ, ਊ ਨਾਨਕੁ! ਅਵਹੰਰੈ ਨਾਨੰ ਊਵੰਗਲਵੁ ਤੁਰਮੰ ਕਰੁਤੁਕਿਰੈਨੰ, ਅਠਾਵਤੁ ਯਸੋਕਨੰ ਪਾਡੁਮੰ ਊਯੀਰੰਕਲੈ ਊਵੰਗਲਵੁ ਤੁਰਮੰ ਊਣਨੁਕਿਰੈਨੰ

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਅਨੰਤ ਸਤੰਤਿਯ ਅਕਲੰ ਪੁਰੁਫ਼ਰੰ ਕਡਨੰਤ ਕਾਲਤੰਤਿਲੰ ਊਰੁਨੰਤਾਰੰ, ਅਠੈ ਨਲੰਲੋਮੁਕਕਮੁਲੰਗਲੰ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ਨਿਕਝੁਕਾਲਤੰਤਿਲੁਮੰ ਊਰੁਕਕਿਰਾਰੰ.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਅਵਰੰ ਊਤੀਰੰਕਾਲਤੰਤਿਲੰ ਊਨੰਰੋਨੰਰੁਮੰ ਊਰੁਪੰਪਾਰੰ, ਅਨੰਤ ਪਦੈਪੰਪਾਗੀ ਕਡਵੁਲੰ ਪੀਰੰਪਤੁਮਿਲੰਲੈ, ਅਝੁਯਵੁਮਿਲੰਲੈ.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਪிரਪஞ்சத்தை உருவாக்கிய கடவுள், தனது மாயையால் பல வண்ணமயமான, பல்வேறு வடிவங்களையும், பல உயிரினங்களையும் படைத்துள்ளார்.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

அவருடைய இந்த படைப்பை செய்வதன் மூலம், அவர் தனது ஆர்வத்திற்கு ஏற்ப பார்க்கிறார், அதாவது, அவர் தனது விருப்பப்படி அவர்களை கவனித்துக்கொள்கிறார்.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

அகல் புருஷ் நல்லவனாக உணர்ந்தாலும், எதிர்காலத்தில் அவன் செய்வான். அவனைப் போல் கட்டளையிட யாரும் இல்லை.

ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

குரு நானக் கட்டளையிடுகிறார் மனிதனே! கடவுள் அரசர்களின் அரசர் அதாவது பேரரசர், அவருடைய கட்டளையில் இருப்பது சரிதான்.

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੇਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

குருஜி கூறுகிறார் ஓ மனித யோகி! மனநிறைவு போன்ற தோரணைகளையும், பாவங்களில் இருந்து விடுபடுவது, அவமானம் போன்ற பாத்திரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, உலகிலும், மறுமையிலும் செய்ய வேண்டிய நற்பெயர் போன்ற ஆடையை அணிந்து, இறைவனின் நாமத்தை உச்சரிக்கும் வடிவில் உடலை விபூதி வடிவில் வைத்துக் கொள்கிறீர்கள்.

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਤੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

மரணத்தை நினைவு கூர்வது உங்கள் அரவணைப்பு, உடலை தூய்மையாக வைத்திருப்பது யோகாவின் தந்திரம், அகல் புருஷ் மீது உறுதியான நம்பிக்கை உங்கள் தடி. இந்த நற்குணங்கள் அனைத்தையும் உள்வாங்குவதுதான் உண்மையான யோகி வேஷம்.

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்கள் மீதும் நீங்கள் அன்பு வைத்திருக்க வேண்டும், அதாவது, அவர்களின் துக்கங்களையும், மகிழ்ச்சியையும் உங்கள் சொந்தமாக நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும், இது உங்கள் நான் பந்த் (யோகிகளின் சிறந்த பிரிவு). காமத்தின் தீமைகளிலிருந்து மனதை வெல்வது உலகை வெல்வது போன்றது.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

அந்த சற்குண ஸ்வரூப் நிரங்கருக்கு மட்டுமே வணக்கங்கள்.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

எல்லாவற்றின் அசல், நிறமற்ற, புனிதமான, ஆரம்பமற்ற, அழியாத மற்றும் மாறாத வடிவம் யார்?

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

மனிதனே! நிரங்கரின் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அறிவின் களஞ்சியமாக இருப்பது உங்கள் உணவாகும், உங்கள் இதயத்தின் கருணை களஞ்சியமாக இருக்கும், ஏனென்றால் இரக்கம் கொண்டால் மட்டுமே நற்பண்புகள் அடையப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கணத்திலும் வெளிப்படும் உணர்வு சக்தி ஒரு ஒலியின் ஓசையைப் போன்றது.

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

முழுப் படைப்பையும் ஒரே சூத்திரத்தில் கட்டிப்போட்டவர், அதுவே படைத்த கடவுள், ரித்திகள்-சித்திகள் அனைவரும் வித்தியாசமான ரசனை உடையவர்கள்.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

தற்செயல், பிரிப்பு விதிகள் ஒன்றாகவே இவ்வுலகின் பணியை இயக்குகின்றன, செயல்களின் படி, உயிரினங்கள் தங்கள் விதியைப் பெறுகின்றன.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

அந்த சற்குண ஸ்வரூப் நிரங்கருக்கு மட்டுமே வணக்கங்கள்.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

எல்லாவற்றின் அசல், நிறமற்ற, புனிதமான, ஆரம்பமற்ற, அழியாத மற்றும் மாறாத வடிவம் யார்?

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਪிரம்ਮਾਵਿਨ ਸਿਲ ਮਰਮ ਸਾਤਨத்தின் மூலம், மாயாவின் பிரசவத்திலிருந்து மூன்று மகன்கள் பிறந்தனர்.

ਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

இவர்களில் ஒரு பிரம்மா படைப்பாளராகவும், ஒரு விஷ்ணு உலகைப் பராமரிப்பவராகவும், ஒரு சிவன் அழிப்பவராகவும் நீதிமன்றத்தில் அமர்ந்தனர்.

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

அகல் புருஷ் எப்படி நன்றாக உணர்கிறாரோ, அதே வழியில் அவர் இந்த மூன்றையும் இயக்குகிறார், அவருடைய கட்டளைப்படி, இந்த தெய்வங்களும் அதே வேலையைச் செய்கின்றன.

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

அந்த அகல் புருஷ் இந்த மூன்றையும் ஆதியிலும் முடிவிலும் பார்க்கிறார், ஆனால் அவர்கள் அந்த கண்ணுக்குத் தெரியாத வடிவமற்ற வடிவத்தைக் காணவில்லை, இது ஆச்சரியமான விஷயம்.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

அந்த சற்குண ஸ்வரூப் நிரங்களுக்கு மட்டுமே வணக்கங்கள்.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

எல்லாவற்றின் அசல், நிறமற்ற, புனிதமான, ஆரம்பமற்ற, அழியாத மற்றும் மாறாத வடிவம் யார்?

ਆਸਣੁ ਲੇਇ ਲੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥

ஒவ்வொரு உலகத்திலும் அவனுடைய இருக்கை இருக்கிறது, ஒவ்வொரு உலகத்திலும் அவனுடைய பொக்கிஷம் இருக்கிறது

ਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

அந்த கடவுள் எல்லா இருப்புகளையும் ஒரே நேரத்தில் நிரப்பிவிட்டார்

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

அந்த படைப்பாளி படைப்பை உருவாக்கி பார்க்கிறான்.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

ஹே நானக்! அந்த உண்மையான நிரங்கரின் முழுப் படைப்பும் உண்மையே

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

அந்த சற்குண ஸ்வரூப் நிரங்கருக்கு மட்டுமே வணக்கங்கள்.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

எல்லாவற்றின் அசல், நிறமற்ற, புனிதமான, ஆரம்பமற்ற, அழியாத மற்றும் மாறாத வடிவம் யார்?

ਇਕ ਦੂ ਜੀਤੋ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ஒரு நாக்கு ஒரு லட்சம் நாக்கு ஆகட்டும், பிறகு ஒரு லட்சம் இருபது லட்சமாக மாறட்டும்.

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੋੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

பிறகு அந்த ஜகதீஸ்வரரின் ஒரு நாமத்தை ஒவ்வொரு நாக்காலும் கோடி முறை உச்சரிக்கவும், அதாவது அந்த இறைவனின் நாமத்தை தினமும் உச்சரிக்க வேண்டும்.

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

இந்தப் பாதையின் மூலம் கணவன்-கடவுளைச் சந்திக்கச் செய்யப்பட்ட பெயர் போன்ற படிக்கட்டுகளில் ஏறி மட்டுமே அந்த தனித்துவமான இறைவனைச் சந்திக்க முடியும்.

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

மேலும், பிரம்ம ஞானிகளின் பெரிய விஷயங்களைக் கேட்டபின், தாழ்ந்த உயிரினங்கள் கூட உடல் உணர்வைப் பின்பற்ற விரும்புகின்றன.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥

ஆனால் குருநானக் ஜி கூறுகிறார், கடவுள் அவருடைய அருளால் மட்டுமே அடையப்படுகிறார், இல்லையெனில் இவை பொய்யானவர்களின் பொய்கள்.

ਆਖਣਿ ਜੇਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੇਰੁ ॥

ਅਕਲ ਪੁਰੁਖਰਿਨ ਆਸਿ ਇਲਲਾਮਲ, இந்த உயிரினத்திற்கு எதுவும் சொல்ல முடியாது, அமைதியாக இருக்கும், அதாவது, ரசனைக் கட்டுப்படுத்துவது உயிரினத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை.

ਜੇਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੇਰੁ ॥

கேட்கும் சக்தியும் இல்லை, எதையும் கொடுக்கும் திறமையும் இல்லை.

ਜੇਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੇਰੁ ॥

நான் வாழ வேண்டும் என்று உயிரினம் விரும்பினாலும், அதில் எந்த சக்தியும் இல்லை, ஏனென்றால் ஒரு மனிதன் பல முறை சிகிச்சையின் கீழ் இறக்கிறான், இறப்பது கூட அவனது கட்டுப்பாட்டில் இல்லை.

ਜੇਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੇਰੁ ॥

பணம், செல்வம் மற்றும் புகழைப் பெறுவதில் இந்த உயிரினத்தின் ஏதோவொரு சக்தி உள்ளது, அதற்காக பேரார்வம் மனதில் உள்ளது.

ਜੇਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ஷ்ருதி வேதங்களின் அறிவைக் கருத்தில் கொள்ளக்கூட அதற்கு சக்தி இல்லை

ਜੇਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

உலகத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஷட்-சாஸ்திரங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புகளை உள்வாங்கும் சக்தி கூட அதற்கு இல்லை.

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੇਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੇਇ ॥

அதிகாரத்தை கையில் வைத்திருக்கும் அகல் புருஷ் படைத்து பார்க்கிறார்.

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੇਇ ॥੩੩॥

குரு நானக் ஜி கூறுகிறார், அப்படியானால், இந்த உலகில் யாரும் தாழ்ந்தவர் அல்லது விருப்பத்தால் நல்லவர் என்று அறியப்பட வேண்டும், இறைவன் யாரை அவனது செயல்களுக்கு ஏற்ப வைத்திருக்கிறானோ அவன் அப்படியே இருக்கிறான்.

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

இரவுகள், பருவங்கள், தேதிகள், வாரத்தின் நாட்கள்,

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

காற்று, நீர், நெருப்பு மற்றும் பாதாள உலகம் போன்றவை யாவத்
உலகங்கள்.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

படைத்த இறைவன் பூமி வடிவில் ஒரு தர்மசாலையை
நிறுவிியுள்ளான், இதுவே கர்மபூமி எனப்படும்.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

அந்த தர்மசாலாவில் பல வகையான உயிரினங்கள் உள்ளன,
அவை மதச் செயல்களின் பல வகையான வழிபாட்டு
முறைகளைக் கொண்டுள்ளன, அவை வெள்ளை மற்றும் கருப்பு
என்று பல வகையான வண்ணங்களைக் கொண்டுள்ளன.

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

அவருக்கு பல எல்லையற்ற பெயர்கள் உள்ளன.

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

உலகில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் பல உயிர்கள் தங்கள்
அருட்செயல்களுக்கு ஏற்ப கருதப்படுகின்றன.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

தன்னை உண்மை என்று நினைக்கும் அந்த நிரங்கர், தன்
நீதிமன்றமும் உண்மை.

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

உண்மையான ஞானிகளாக இருப்பவர்கள் மட்டுமே அவருடைய
அவையில் பிரகாசிக்கிறார்கள்.

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

யாருடைய நெற்றியில் கருணையுள்ள கடவுளின் அருளின்
அடையாளம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

இறைவனின் அவையில் பழுத்த சோதனை உள்ளது

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

ஹே நானக்! இந்த உண்மை அங்கு செல்வதன் மூலம் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படுகிறது

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੇ ਧਰਮੁ ॥

இது தர்ம காண்ட மதம்.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

(குரு நானக் ஜி) இப்போது கியான் காண்டின் நடத்தையை விவரிப்போம்.

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

பல வகையான காற்று, நீர், நெருப்பு (இந்த உலகில்), மற்றும் கிருஷ்ணர் மற்றும் ருத்திரன் (சிவன்) பல வடிவங்கள் உள்ளன

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

பல பிரம்மாக்கள் இவ்வுலகில் பல வடிவங்கள் மற்றும் நிறங்களின் வேடத்தில் உயிர்களை உருவாக்குகிறார்கள்.

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

எத்தனையோ கர்ம நிலங்களும், சுமர் மலையும், துவ பக்தர்களும், அவற்றின் சாமியார்களும் இருக்கிறார்கள்.

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

பல இந்திரன்களும் சந்திரனும், எத்தனை சூரியன்களும், பல வட்டங்களும், வட்டங்களின் கீழ் நாடுகளும் உள்ளன.

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

எத்தனையோ சித்தர்கள், அறிஞர்கள், நாதர்கள், எத்தனையோ தெய்வ வடிவங்கள்.

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

எத்தனையோ தேவர்கள், அசுரர்கள், முனிவர்கள், ரத்தினங்கள் நிரம்பிய பெருங்கடல்கள் அதிகம்.

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

ਪਲ ਮੂਲ ਆਠਾਰਾਂਗਕਾਂ ਊਗਲਾਨ (ਅਠਡਯੰ-ਯਰਾਯੁਯਾਤੀ), ਪਲ ਵਕਾਯਾਨ ਪੇਸ਼ (ਪਰਾ, ਪਯੰਯਨੁਤੀ ਪੋਠਨੁਰਵਾ), ਪਲ ਪੇਰਰਸਰਕਾਂ ਮਨੁਰੁਮ ਪਲ ਮਨੁਨਰਕਾਂ.

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਁਤੁਤਨਾਯੋ ਵੇਤੁਠਾਂਗਕਾਂ-ਯੰਰੁਤੀਕਾਂ ਊਗਲਾਨ, ਪਲ ਅਵਨੁਰੀਨੁ ਵੇਵਲਕਕਾਰਰਕਾਂ, ਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਯੀ ਤਨੁਤੁ ਪਡੇਪੁਕੁਕੁ ਮੁਡੀਵੇ ਊਲਲਾ ਁਨੁਰੁ ਕੁਰੁਕੀਰਾਰ; ਆਨੁਮਾ ਅਰੀਵੀਨੁ ਵਾਕਨਮਾਕ ਮਾਰੁਮ ਅਰੀਵੀਨੁ ਮਨੁਡਲਤੁਤੀਰੁਕੁਸ਼ ਸੇਲਵਤਨੁ ਮੂਲਮ ਊਵਾ ਅਨਾਨਤੁਤੀਨੁ ਮੁਡੀਵਮ ਪੁਰੀਨੁਤੁ ਕੋਗਲਪੁਡੁਕੀਰੁਤੁ.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ਅਰੀਵੁਪੁ ਪੀਰੀਵੀਲੁ ਕੁਰਪੁਪੁਡੁਗਲੁ ਅਰੀਵੁ ਸਕੁਤੀ ਵਾਯੰਨੁਤੁ

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੇਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ਊਨੁਤੁ ਪੀਰੀਵੀਲੁ ਮੇਲੁਲੀਸਾ, ਮਕੀਯੁਸ਼ੀ ਮਨੁਰੁਮ ਪਾਰਾਡੁ ਮਕੀਯੁਸ਼ੀ ਊਗਲੁ.

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

(ਤੋਠਾਯੀਲਾਗਰ ਪੀਰੀਵੀਲੁ ਕਡਵੁਗਲੁ ਪਕੁਤੀ ਮੁਕੁਕੀਯਮਾਨਤਾਕਕੁ ਕਰੁਤਪੁਡੁਕੀਰੁਤੁ) ਕਡਵੁਗਲਾ ਵਨੁਠਾਂਗਕੁਤੁ ਤੁਨੁਨੀਨੁਤੁ ਮਕਾਨਕਗੀਨੁ ਪੇਸ਼ ਊਨੀਮੇਯਾਨੁ.

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੁਪੁ ॥

ਅਠੁਕੁ (ਤੋਠਾਯੀਲਾਗਰ ਪੀਰੀਵੀਲੁ) ਤਨੀਤੁਤੁਵਮਾਨੁ ਅਯੁਕੁ ਵਡੀਵਮ ਊਰੁਵਾਕੁਕੁਪੁਡੁਕੀਰੁਤੁ.

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

ਅਵਰੁਡੇਯ ਵਾਰੁਤੁਤਾਕਗਲਾ ਵੀਵਰੀਕੁਕੁ ਮੁਡੀਯਾਤੁ.

ਜੇ ਕੇ ਕਰੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਅਵਰੁਡੇਯ ਪੇਰੁਮੇਯਾ ਯਾਰੇਨੁਮ ਵਰੁਨੀਕੁਕੁ ਮੁਰੁਪੁਡੁਲੁਮੁ ਪੀਨੁਨਾਗੀਲੁ ਵਰੁਨੁਤੁ ਵੇਨੁਡੁਮੁ.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਅਠੁਕੇ ਵੇਤੁਠਾਂਗਕਾਂ - ਯੰਰੁਤੀ, ਅਰੀਵੁ, ਮਨਮ ਮਨੁਰੁਮੁ ਪੁਤੁਤੀ ਆਕੀਯਵਾ ਊਰੁਵਾਕੁਕੁਪੁਡੁਕੀਨੁਰਨ.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

தெய்வீக நுண்ணறிவு மற்றும் சரியான நிலையை அடையும்
எண்ணம் கொண்ட தெய்வங்கள் அங்கு உருவாக்கப்படுகின்றன.

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੇਰੁ ॥

கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வழிபாட்டாளர்களின் பேச்சு
வலிமை பெறும்.

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

இந்த வழிபாட்டாளர்கள் இருக்கும் இடத்தில் வேறு யாரும்
இல்லை.

ਤਿਥੈ ਜੇਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

அந்த வழிபாட்டாளர்களில், உடலை வெல்லும் வீரர்களும்,
புலன்களை வெல்லும் வலிமைமிக்கவர்களும், மனதை வெல்லும்
வீரர்களும் உள்ளனர்.

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

பகவான் ராமர் அவற்றில் பரிபூரணமாக இருக்கிறார்.

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

அந்த நிர்குண வடிவான ராமனுடன் மகிமை வடிவில் இருக்கும்
சீதை சந்திரனைப் போல பிரகாசமாகவும், மனதைக்
குளிர்விப்பவளாகவும் இருக்கிறாள்.

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪੁ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

அத்தகைய உருவத்தை அடைபவர்களின் குணங்களை விவரிக்க
முடியாது.

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਰੋ ਜਾਹਿ ॥

அந்த வழிபாட்டாளர்கள் இறக்கவும் இல்லை, ஏமாற்றப்படவும்
இல்லை.

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

யாருடைய இதயத்தில் ராமர் ரூபம் இருக்கிறது.

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਪਲ ਊਲਕਾங்கਲੇਸ਼ ਸੇਰੰਠਤ ਪਕਤਰਕਾਂ ਅਯੁਕੁ ਵਸਿਕਕਿਨ੍ਹਰਨਰ.

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੇਇ ॥

ਯਾਰੂਦੇਯ ਇਠਯਤਠਿਲ ਨਿਰਾਙਕਰ ਸਤਠਿਯ ਵਡਿਵਿਲ ਵਸਿਕਕਿਰਾਰੋ, ਅਵਰਕਾਂ ਪੋਰਿਨਪਠਠੈ ਅਦੇਕਿਰਾਰਕਾਂ.

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਨਿਰਾਙਕਰ ਊਠੰਮੇਯੈ ਊਵਾਰਾਙਕੁਪਵਰਕਾਂਨਿ ਇਠਯਤਠਿਲ (ਸਚਕਨੁਨ) ਵਸਿਕਕਿਰਾਰ; ਅਠਾਵਠੁ, ਵੈਕੁਨੁਨ ਡੋਕਾਕਠਿਲ (ਨੁਕੁਨੁਨਮੁਲ੍ਲਵਰਕਾਂ ਵਸਿਕਕੁਮ) ਅਨੁਠ ਪਰਮਾਠਮਾ ਸੁਕੁਨੁਨ ਵਡਿਵਿਲ ਵਸਿਕਕਿਰਾਰ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਇਨੁਠ ਪਦੇਪਪਾਗਿਯਾਨ ਕਡਵੁਲ ਠਨਠੁ ਪਦੇਪਪੈ ਕਿਰੂਪੇਯੂਨ ਊਰੂਵਾਕਕਿ ਪਾਰਕਕਿਰਾਰ, ਅਠਾਵਠੁ ਅਵਰ ਅਠੈ ਵਲਾਰਕਕਿਰਾਰ.

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

ਅਨੁਠ ਸਚਕਨੁਨਠਿਲ ਯਲ੍ਲੇਯੁਨੁਰ ਪਿਰਿਵੁਕਾਂ, ਵਡਡਙਕਾਂ, ਪਿਰਪਚੁਸਙਕਾਂ ਊਲ੍ਲਨ.

ਜੇ ਕੇ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਅਠਨ ਮੁਡਿਵੈ ਊਰੂਵਰ ਵਿਵਰਿਠਠਾਲ, ਮੁਡਿਵਿਨੈਕ ਕਨੁਨੁਪਿਡਿਕਕ ਮੁਡਿਯਾਠੁ, ਯੁਨੋਨੁਨਰਾਲ ਅਠੁ ਯਲ੍ਲੇਯੁਨੁਰਠੁ.

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਪਲ ਊਲਕਾਙਕਾਂ ਊਲ੍ਲਨ, ਅਵਰੁਰਿਲ ਵਾਠੁਪਵਰਕਾਂਨਿ ਇਰੂਪੁਕਨੁਮ ਪਲ.

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਪਿਨੁਨਰ ਅਵਰਕਾਂ ਸਰਵਵਲ੍ਲਮੇਯੁਲ੍ਲਕਡਵੁਲ ਕਡਡਲੇਙਪਪਡਿ ਸੇਯਲਪੁਕਿਰਾਰਕਾਂ.

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਨਾਲ ਪਦੇਕਕਪਪਡਡ ਇਵੁਵੁਲਕੈਕ ਕਨੁਨੁ ਮਙਕਲਕਰਮਾਨ ਸੇਯਲਕਲੇ ਨਿਨੈਨਠੁਠੁ, ਮਕਿਠੁਚਿ ਅਦੇਕਿਰਾਨ.

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਨਾਨਕ ਕੁਹਿੰਪਿਪਿੱਟ ਅਨੰਠ ਨੀਰਾਨੰਕਰੀਨੰ ਸਾਰਠੰਠੈ ਵਿਵਰੀਪੁਪਤੁ ਮੀਕਵੁੰ ਕਢਿਨੰ ਂਨੰਨੁ ਕੁਰੁਨਾਨਕੰ ਞੀ ਕੁੰਨੁਕੀਰਾਰੰ.

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

ਸੁਯਕੰਕੱਡੁਪੁਪਾਡੁ ਵਢਿਵੀਲੰ ਁਲੈਯਾਕੰ ਁਰੁ, ਕੱਡੁਪੁਪਾਡੁ ਵਢਿਵੀਲੰ ਪੁਪਾਨੰਕੁਕਾਲੰਨਾਕੰ ਁਰੁ

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

ਅਸੈਸਕੰਕੰ ਮੁਢਿਯਾਠ ਪੁਠੰਠੀ ਵਢਿਵੀਲੰ ਅਨੁਰੰਨੰ ਁਰੁਕੰਕੱਡੁੰ, ਕੁਰੁ ਞੁਾਨੰ ਵਢਿਵੀਲੰ ਸੁਠੰਠੀਯਲਾਕੰ ਁਰੁਕੰਕੰ ਵੈਨੰਡੁੰ.

ਤਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਨੀਰਾਨੰਕਰੀਨੰ ਪੁਯਠੰਠੈ ਵਿਸੀਰੀਯਾਕਵੁੰ, ਸੀਕੰਕੰਨੰਮਾਨੰ ਵਾਞੁੰਕੰਕੈਯੈ ਨੇਰੁਪੁਪੀਨੰ ਵੈਪੁਪਮਾਕਵੁੰ ਁਕੰਕੁਨੰਕੰ.

ਤਾਂਡਾ ਤਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

ਁਠਯੰ - ਅਨੰਪੈ ਁਰੁ ਪਾਠੰਠੀਰੰਮਾਕੰਕੀ, ਪੈਯਰੰ - ਅੰਮੀਰੁਠੰਠੈ ਅਠੀਲੰ ਕਰੈਕੰਕੰ ਵੈਨੰਡੁੰ.

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ਁਨੰਠ ਁਨੰਮੈਯਾਨੰ ਪੁਠੀਨਾਵੀਲੰ ਠਾਰੰਮੀਕੰ ਵਾਞੁੰਕੰਕੈ ਕੱਡੁਮੈਕੰਕੁਪੁਪੁੰਡੁੰਁਁਠੁ. ਅਠਾਵਠੁ, ਅਠੰਠਕੈਯ ਪੁਠੀਨਾਵੀਲੰ ਁਰੁਨੰਠੁਠਾਨੰ ਨਲੰਲੋਮਾਮੁਕੰਕੰ ਵਾਞੁੰਵੁ ਅੰਮੈਯੁੰ.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

ਅਕਲੰ ਪੁਰੁਞੰਨਾਲੰ ਁਸੀਰੰਵਠੀਕੰਕੁਪੁਪੁੱਡੁਵਰੰਕੰ, ਅਵਰੰਕੰਗਾਲੰ ਮੱਡੁੰਮੈ ਁਵੰਨੰਠੈਸੰ ਸੈਯੁਯ ਮੁਢਿਯੁੰ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਠੈ ਨਾਨਕੰ! ਁਠੰਠਕੈਯ ਅਰੰਮੰਸਾਰੰਨੰਠ ਁਯੀਰੀਨੰਕੰਗੰ ਕਰੁਨੈਨੰਕੰ ਕੱਡੁਲੀਨੰ ਅਰੁੰਗਾਲੰ ਅਰੁੰਗੁਪੁਰੀਕੀਨੰਨੰ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

எல்லா படைப்புகளுக்கும் காற்றுதான் தலைவன், நீர் தந்தை, பூமி மூத்த தாய்.

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

இரவும், பகலும் செவிலியர் மற்றும் தியா (குழந்தைகளுக்கு உணவளிப்பவர்) போன்றவர்கள், உலகம் முழுவதும் இந்த இருவரின் மடியில் விளையாடுகிறது.

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

அந்த அகல்-புருஷரின் அவையில் நல்லவை கெட்டவைகள் விவாதிக்கப்படும்

ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

அவரது மங்களகரமான செயல்களின் விளைவாக, ஆன்மா கடவுளுக்கு அருகில் அல்லது தொலைவில் உள்ளது.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரித்தவர்கள் துதிக்கை, தவம் முதலியவற்றால் செய்த கடின உழைப்பை வெற்றியடையச் செய்தார்கள்.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

இப்படிப்பட்ட நல்ல உள்ளங்களின் முகம் பிரகாசமாகிவிட்டதாகவும், அவர்களைப் பின்பற்றி பல ஆன்மாக்கள் இயக்கச் சூழலில் இருந்து விடுபட்டதாகவும் குருநானக் தேவ் ஜி கூறுகிறார்.

ਅਰਦਾਸ

ਪਿਰਾਰ்த்தਨੇ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਕਦਵੁੱਲ ਓਰੁਵਰੇ. ਏਲਲਾ ਵੇਹਰੁਹਿਯੁਮ ਅਹੁਪੁਤਮਾਨ ਕੁਰੁਵਿਨ
(ਕਦਵੁੱਲੁਦੇਯਤੁ).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਮਰੀਯਾਠੇਕੁਕੁਰੀਯ ਵਾਗੁ (ਸ਼੍ਰੀਮੇ ਸੇਯੁਪਵਰੁਕਗੇ ਅਭੀਪੁਪਵਰੁ
ਵਢਿਵਿਲ ਊਗੁਗ ਕਦਵੁੱਲ) ਏਗੁਗਗੁਕੁ ਊਤਵੁੱਲੁਮ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਪੁਤੁਠਾਮੁ ਕੁਰੁਵਾਲ ਓਤਪੁਪੁਦ ਮਰੀਯਾਠੇਕੁਕੁਰੀਯ ਵਾਗੁਗਿਨ ਓਦੁ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਮੁਠਲਿਲ ਵਾਗੇ ਨੀਨੇਵੁ ਸੇਯੁਯੁਗੁਗ (ਸ਼੍ਰੀਮੇ ਸੇਯੁਪਵਰੁਕਗੇ
ਅਭੀਪੁਪਵਰੁ ਵਢਿਵਿਲ ਊਗੁਗ ਕਦਵੁੱਲ); ਪੀਹਕੁ ਨਾਨਕੁਕੇ
ਨੀਨੇਵੁਕੁਰੁਗੁਗ (ਅਵਰੁਠੁ ਊਨੁਮੈਕੁਪੁ ਪਗੁਗਗਿਪੁਪਿਲੁ ਕਵਨਮੁ
ਸੇਲੁਠੁਠੁਗੁਗ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਪੀਨਨਰੁ ਕੁਰੁ ਅਗੁਕੁਠ, ਕੁਰੁ ਅਮਰੁ ਠਾਗੁਸੁ ਮਹੁਰੁਠੁਮੁ ਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ਠਾਗੁਸੁ
ਊਕੁਯੋਰੇ ਨੀਨੇਠੁਠੁ ਠੁਯਾਨੀਯੁਗੁਗ; ਅਵਰੁਕਗੁ ਏਗੁਗਗੁਕੁ
ਊਤਵੁੱਲੁਮੁ! (ਅਵਰੁਕਗੁਗਿਨ ਊਨੁਮੈਕੁ ਪਗੁਗਗਿਪੁਪਿਲੁ ਵਾਭੁਕ).

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਕੁਰੁ ਅਰੁਗੁਨ, ਕੁਰੁ ਠੁਰੁਕੋਵੀਨੁਠੁ ਮਹੁਰੁਠੁਮੁ ਮਠੁਪੁਪੀਹੁਕੁਰੀਯ ਕੁਰੁ ਠੁਰੁ
ਰਾਯੁ ਊਕੁਯੋਰੇ ਨੀਨੇਠੁਠੁ ਠੁਯਾਨੀਯੁਗੁਗ. (ਅਵਰੁਕਗੁਗਿਨ
ਊਨੁਮੈਕੁ ਪਗੁਗਗਿਪੁਪਿਲੁ ਵਾਭੁਕ).

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਮਰਿਯਾਠਾਠਾਕੁਰਿਯ ਕੁਰੁ ਘੁਰੁ ਕ੍ਰਿਰੁਞੁਣਨਾਨਾ ਨ੍ਰਿਨਾਨਾਵੁ ਕੁਰੁਨੁਤੁ
ਤ੍ਰਿਯਾਨਾਨਿਯੁਙੁਕੁਙੁ, ਯਾਨੁਰੁਦਾਯ ਤ੍ਰਿਰਿਸ਼ਨਮੁ ਮੁਲਮੁ, ਅਨਾਨਾਤੁ
ਤੁਨੁਪਙੁਕੁਙੁਨੁਮੁ ਮਰਾਨੁਨੁਤੁਵਿਠੁਮੁ. (ਅਵਰੁਕੁਙੁਨਿਨੁ ਆਨੁਮੁਕ
ਪਙੁਕੁਙੁਪਿਪਿਲੁ ਵਾਞੁਕੁ.

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਕੁਰੁ ਠੇਕੁ ਪਕੁਠੁਰਾ ਨ੍ਰਿਨਾਨਾਵੁਕੁਰੁਙੁਕੁਙੁ, ਅਪੁਪੁਠੁ ਠੁਨੁਪੁਠੁ
ਆਨੁਮੁਕੁ ਵਲੁਙੁਕੁਙੁ ਁਙੁਕੁਙੁ ਵੀਠੁਠੁਕੁ ਵ੍ਰਿਰਾਨੁਤੁ ਵਰੁਮੁ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਕੁਦਵੁਙੁਠੁ! ਵਞੁਠੁਯਾਕੁ ਕਾਠੁਠੁ ਠੁਲੁਲਾ ਠੁਠੁਙੁਕੁਙੁਠੁ ਠੁਙੁਕੁਙੁਕੁ
ਁਠੁਵੁਙੁਕੁਙੁ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਮਰਿਯਾਠਾਠਾਕੁਰਿਯ ਪਠੁਠੁਵਾਠੁ ਕੁਰੁ ਕੁਠੁਵਿਨੁਠੁ ਸਿਙੁਕਾ
ਨ੍ਰਿਨਾਨਾਵੁਕੁਰੁਙੁਕੁਙੁ (ਅਵਰੁਠੁ ਆਨੁਮੁਕੁ ਪਙੁਕੁਙੁਪਿਪਿਲੁ ਵਾਞੁਕੁ).
ਕੁਦਵੁਙੁਠੁ! ਵਞੁਠੁਯਾਕੁ ਕਾਠੁਠੁ ਠੁਲੁਲਾ ਠੁਠੁਙੁਕੁਙੁਠੁ ਠੁਙੁਕੁਙੁਕੁ
ਁਠੁਵੁਙੁਕੁਙੁ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮਰਿਯਾਠਾਠਾਕੁਰਿਯ ਕੁਰੁ ਕ੍ਰਿਰੁਨੁਠੁ ਸਾਠੁਠੁਪਿਪਿਲੁ ਁਙੁਙੁ ਪਠੁਠੁ
ਅਰੁਸਰੁਕੁਙੁਨਿਨੁ ਠੁਠੁਯੁਵੀਕੁ ਠੁਙੁਠੁਯਾਪੁ ਪਰੁਨ੍ਰਿ ਸਿਨੁਠੁਠੁਠੁ ਤ੍ਰਿਯਾਨਾਨਿਯੁਙੁਕੁਙੁ,
ਮੇਠੁ ਁਙੁਕੁਙੁ ਠੁਙੁਙੁਙੁਙੁਕੁਙੁ ਠੁਠੁਯੁਵੀਕੁ ਪੁਠੁਠੁਠੁਕੁਙੁਨਿਨੁ ਪਕੁਕੁਮੁ
ਤ੍ਰਿਰੁਪੁਪੁਙੁਕੁਙੁ ਮਰੁਠੁਠੁਮੁ ਕੁਰੁ ਕ੍ਰਿਰੁਨੁਠੁ ਸਾਠੁਠੁਪਿਪਿਨੁ ਪਾਰੁਵਾਯਾਠੁ
ਮਕੁਞੁਞੁਸੁਠੁਠੁਯਾਪੁ ਪੁਠੁਠੁਙੁਕੁਙੁ; ਁਠੁਠੁਰੁ ਵਾਠੁਠੁ ਕੁਰੁ (ਅਰੁਪੁਠੁਮਾਨ
ਕੁਦਵੁਙੁਠੁ)!

**ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,
ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ,
ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਐਨ੍ਹੇ ਅਨੰਪਰਕਲੀਨ, ਨਾਨੰਕੁ ਮਕਨੰਕਲੀਨ (ਕੁਰੂ ਕੋਵੀਨੰਠੁ ਸੀਨੰਕੀਨੰ)
ਸੇਯਲੰਕਲੇ ਨੀਨੇਨੰਠੁਪੰ ਪਾਨੁਨੰਕਲੰ. ਨਾਨੰਪਠੁ ਤੀਯਾਕੀਕਲੀਨੰ;
ਅਦਨੰਕਾਠੁ ਊਤੀਯੀਨੰ ਤੁਨੀਸੰਸਲਾਨ ਸੀਕੰਕੀਯਰੰਕਲੀਨੰ; ਨਾਮਠੁਨੰ
ਨੀਰਠੁਨੰ ਤੀਨੇਨੰਠੁ ਪਕੰਠੁਰੰਕਲੀਨੰ; ਨਾਮਠੁਨੰ ਲਯੀਠੁਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ;
ਨਾਮਠੁਨੰ ਨੀਨੇਨੰਕੁਰੰਠੁ, ਠੋਮੁਮੇਯੀਨੰ ਊਨੇਨੰਠੁ ਪਕੀਰੰਠੁ
ਕੋਨੰਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ; ਊਲਵਸ ਸਮੇਯਲੰ ਕੁਦਨੰਕਲੇ
ਠੋਦਨੰਕੀਯਵਰੰਕਲੀਨੰ; (ਊਨੰਮੇਯੇਪੰ ਪਾਠੁਕਾਪੰਠੁਕਾਕ)
ਠੁਨੰਕਲੰ ਵਾਨੰਕਲੇ ਈਨੰਠੁਯਵਰੰਕਲੀਨੰ; ਮਨੰਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ
ਕੁਰੇਪਾਠੁਕਲੇ ਕਵਨੀਕੰਕਾਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ; ਮੇਨੰਕੁਰੀਯ ਅਨੇਨੰਠੁ
ਠੁਯੰਮੇਯਾਨ ਮਨੰਠੁ ਊਨੰਮੇਯਾਨ ਪਕੰਠੁ ਕੋਨੰਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ;
ਊਠੁਰੰ ਵਾਠੋ ਕੁਰੂ (ਅਨੰਪਠੁਮਾਨ ਕਦਵੰ)!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਰੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੇਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ,
ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ
ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਅਨੰਠੁ ਤੁਨੀਸੰਸਲਾਨ ਸੀਕੰਕੀਯ ਊਨੰਕਲੰ ਪੇਨੰਕਲੰ ਠੁਨੰਕਲੰ
ਠੁਲੇਯੇ ਤੀਯਾਕੰ ਸੇਠੁਠੁਲੰ, ਠੁਨੰਕਲੰ ਸੀਕੰਕੀਯ ਮਠੁਠੁਠੁ
ਵੀਨੰਕੋਕੋਕਾਮਲੰ ਸੇਠੁ ਠੁਨੀਠੁਠੁਵਮਾਨ ਸੇਵੇਯੇ
ਨੀਨੇਨੰਠੁਪੰ ਪਾਨੁਨੰਕਲੰ; ਊਦਲੀਨੰ ਊਵੰਵੋਨੁ ਮੁਨੰਕਲੀਲੀਨੁਨੰਠੁ
ਠੁਨੰਕਲੇਠੁ ਤੁਨੰਠੁ ਤੁਨੰਠੁਕ ਵੇਦੰਕ ਕੋਨੰਠੁਵਰੰ; ਯਾਰੰ
ਊਸੰਠੁਠੁਲੇਯੇ ਅਕੰਠੁਨਾਰੰਕਲੀਨੰ; ਸਕੰਕਰੰਕਲੀਨੰ ਕਦੰਪੰਠੁ
ਸੁਨੰਠੁਪੰਠੁ ਤੁਨੰਠੁ ਤੁਨੰਠੁਕ ਊਦੰਕੰਪੰਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ;
ਮਰੰਕਦੰਕਲੰ ਵੇਦੰਪੰਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ; ਊਯੀਨੁਨੰ
ਠੋਲੁਰੀਕੰਪੰਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ; ਕੁਰੁਠੁਵਾਰਾਕੰਕਲੀਨੰ ਕਨੰਨੀਠੁਠੁਕ
ਕਾਕੰਕ ਠੁਨੰਕਲੇਠੁ ਤੀਯਾਕੰ ਸੇਠੁਠੁਵਰੰਕਲੀਨੰ; ਸੀਕੰਕੀਯ ਨੰਪੀਕੰਕੇਯੇ
ਯਾਰੰ ਕੇਵੀਦਵੀਲੇ; ਸੀਕੰਕੀਯ ਮਠੁਠੁਠੁ ਕਦੇਪੰਠੁਠੁਠੁਵਰੰ ਮਨੰਠੁ
ਅਵਰੰਕਲੀਨੰ ਨੀਨੰ ਮੁਠੁਯੇ ਕਦੇਸੀ ਮੁਸੰਕ ਵਰੇ ਕਾਪੰਪਾਨੰਠੁਠੁਵਰੰ;
ਊਠੁਰੰ ਵਾਠੋ ਕੁਰੂ (ਅਨੰਪਠੁਮਾਨ ਕਦਵੰ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਫੀਕਕੀਯ ਮਤਥੀਨ ਅਨੈਨਥੁ ਇਦਙਕਲ ਮਠ੍ਹੁਮ ਅਨੈਨਥੁ ਕੁਰੁਥਵਾਰਾਕਕਲੀਲੁਮ ਊਙਕਲ ਂਠਠਠਠਙਕਲੈਥ ਠੀਰੁਪੁਙਕਲ; ਵਾਠ੍ਹੇ ਕੁਰੁ (ਅਠਪੁਥਮਾਨ ਕਦਵਲੁ)!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਮੁਥਲੀਲ ਮਰੀਯਾਠੈਕਕੁਰੀਯ ਮੁਠੁ ਕਲਸਾਵੁਮ ਇਠਠ ਵੇਠਠਠੁਠਲੈਸ਼ ਸੇਯੁਙਕਲ, ਅਵਰਕਲ ਊਙਕਲ ਪੇਯਰੈ ਠੀਯਾਠੀਕਕਠੁਮ; ਅਠਠਕੈਯ ਠੀਯਾਠਠੀਨ ਮੁਲਮ ਅਨੈਨਥੁ ਇਠਪਙਕਲੁਮ ਵਸਠੀਕਲੁਮ ਕੀਦੈਕਕਠੁਮ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਠਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਠਤਹਿ,

ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੇਲ ਬਾਲੇ, ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮਰੀਯਾਠੈਕਕੁਰੀਯ ਕਲਸਾ ਂਙਕੀਰੁਠਠਾਲੁਮ, ਊਨਠੁ ਪਾਠੁਕਾਪੁਪੈਯੁਮ ਅਰੁਂਂਯੁਮ ਕੋਠੁ; ਇਲਵਸ ਸਮੈਯਲਰੈ ਮਠ੍ਹੁਮ ਵਾਘ ਂਰੁਪੋਠੁਮ ਠੋਲਵੀਯਦੈਯਾਮਲੁ ਇਰੁਕਕਠੁਮ; ਊਨਠੁ ਪਕਠਰਕਲੀਨ ਮਾਨਠਠੈਕ ਕਾਪੁਪਾਠ੍ਹੁ; ਫੀਕਕੀਯ ਮਕਕਲੁਕੁ ਵੇਠ੍ਹੀਯੈ ਕੋਠੁਙਕਲ; ਮਰੀਯਾਠੈਕਕੁਰੀਯ ਵਾਘ ਂਪੋਠੁਮ ਂਙਕਲ ਊਠਵੀਕੁ ਵਰਠੁਮ; ਕਲਸਾਵੁਕੁ ਂਪੋਠੁਮ ਮਰੀਯਾਠੈ ਕੀਦੈਕਕਠੁਮ; ਊਠਠਰ ਵਾਠ੍ਹੇ ਕੁਰੁ (ਅਠਪੁਥਮਾਨ ਕਦਵਲੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!

ਫੀਕਕੀਯਰਕਲੁਕੁ ਫੀਕਕੀਯ ਪਰੀਸ਼, ਨੀਠਠ ਮੁਠਿ ਪਰੀਸ਼, ਫੀਕਕੀਯ ਸਠਠਙਕਲੈਕ ਕਦੈਪੁਠਿਕੁਕੁਮ ਪਰੀਸ਼, ਠੇਯਵੀਕ ਅਠੀਵੀਨ ਪਰੀਸ਼, ਊਠੁਠੀਯਾਨ ਨਮੁਪੀਕਕੈਯੀਨ ਪਰੀਸ਼, ਨਮੁਪੀਕਕੈਯੀਨ ਪਰੀਸ਼ ਮਠ੍ਹੁਮ ਪੇਯਰੀਨ ਮੀਕਪੁਪੇਰੀਯ ਪਰੀਸ਼ ਆਕੀਯਵਠ੍ਹੈ ਠਯਵੁਸੇਯੁ ਵਠੁਙਕੁਙਕਲ. ਕਦਵਲੇ! ਪਾਦਕਰਕਲ, ਮਾਘੀਕੈ, ਪਠਾਕੈਕਲ ਂਠ੍ਹੇਠ੍ਹੇਠੁਮ ਇਰੁਕਕਠੁਮ; ਊਠਠਮੈ ਂਠ੍ਹੇਠੁਮ ਵੇਲੁਲਠੁਮ; ਵਾਠ੍ਹੇ ਕੁਰੁ (ਅਠਪੁਥਮਾਨ ਕਦਵਲੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਅਭੈਅੰਤੁ ਸੀਕੀਯਰਕਲੀਨ ਮਨਮੁਮ ਅਦਕਕਮਾਕਵਮ, ਅਵਰਕਲੀਨ
ਞਾਨਮ ਯਰਨ੍ਠਤਾਕਵਮ ਈਰੁਕਕਡੁਮ; ਕਦਵਲੇ! ਨੀਂਕਲ
ਞਾਨਠ੍ਠੀਨ ਪਾਠੁਕਾਵਲਰ.

ਰੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਯਠਮਯਾਨ ਠਨ੍ਠੈਯੇ, ਵਾਘੇ ਕੁਰੁਵੇ! ਨੀਂਕਲ
ਸਾਨ੍ਠਕੁਣਮੁਲਲਵਰਕਲੀਨ ਮਰੀਯਾਠੈ, ਆਠਰਵਨ੍ਠਰਕਲੀਨ ਸਕ੍ਠੀ,
ਠਨ੍ਠੁਮੀਡਮ ਈਲਲਾਠਵਰਕਲੀਨ ਅਦੈਕਕਲਮ, ਨਾਨਕਲ ਯਨਕਲ
ਮੁਨ੍ਨੀਲੈਯੀਲ ਠਾਠ੍ਠਮੈਯੁਡਨ ਪੀਰਾਰ੍ਠ੍ਠਨੈ
ਸੇਯਕੀਰੋਮ.....(ਈਨਕੇ ਸੇਯਯਪਡੁਮ ਸਨ੍ਠਰਪਮ ਅਲਲਠੁ
ਪੀਰਾਰ੍ਠ੍ਠਨੈਯੈ ਮਾਨ੍ਠਵਮ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਮੇਰਕਣਡ ਪੀਰਾਰ੍ਠ੍ਠਨੈਯੈ ਓਠੁਵਠੀਲ ਈਨਕਲੀਨ
ਠਵਰੁਕਲੈਯਮ ਕੁਰੈਕਲੈਯਮ ਮਨ੍ਨੀਕਕਵਮ. ਅਨੈਵਰੀਨ
ਪੋਰੁਲਕਲੈਯਮ ਠਯਵ ਸੇਯਠੁ ਨੀਰੈਵੇਰ੍ਠੁਨਕਲ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਯਠੁ ਨਾਮਠ੍ਠੈ ਨੀਨੈਠ੍ਠੁ ਠੀਯਾਨੀਕਕਕਕੁਢੀਯਵਰਕਲੈ
ਸਨ੍ਠੀਪਠਨ ਮੂਲਮ ਅਨ੍ਠ ਯਠਮਯਾਨ ਪਕ੍ਠਰਕਲੈ ਈਨਕਲੈ
ਸਨ੍ਠੀਕਕੁਮਪਢੀ ਸੇਯਵਾਯਾਕ. ਕਦਵਲੇ! ਯਠਮਯਾਨ ਕੁਰੁਨਾਨਕ
ਮੂਲਮ, ਯਨਕਲ ਪੋਯਰ ਯਰਨ੍ਠਤਾਕ, ਯਨਕਲ ਵੀਰੁਪਪਪਢੀ
ਅਨੈਵਰੁਮ ਸੇਠੀਕਕਡੁਮ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਕਲਸਾ ਕਦਵਲੁਕਕੁ ਸੋਨ੍ਠਮਾਨਠੁ; ਈਲਲਾ ਵੇਰ੍ਠੀਯਮ ਕਦਵਲੀਨ
ਵੇਰ੍ਠੀ.

பயணத்திற்கான தத்துவம்

சீக்கியத்தின் தத்துவம் தர்க்கம், விரிவான தன்மை மற்றும் ஆன்மீக மற்றும் பொருள் உலகத்திற்கான அதன் "குறைபாடுகள் இல்லாத" அணுகுமுறை ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. அதன் இறையியல் எளிமையால் குறிக்கப்படுகிறது. சீக்கிய நெறிமுறைகளில், தனிநபரின் சுயம் மற்றும் சமூகம் (சங்கத்) ஆகியவற்றிற்கு இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை.

சீக்கிய மதம் சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குருநானக்கால் நிறுவப்பட்ட இளைய உலக மதமாகும். இது ஒரு உன்னதமானவர் மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளர் (வாஹேகுரு) மீதான நம்பிக்கையை வலியுறுத்துகிறது. இது நித்திய பேரின்பத்திற்கான எளிய நேரான பாதையை வழங்குகிறது. அன்பு மற்றும் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தின் செய்தியை பரப்புகிறது. சீக்கிய மதம் கண்டிப்பாக ஒரு ஏகத்துவ நம்பிக்கை மற்றும் நேரம் அல்லது இடத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்ட ஒரே ஒருவராக கடவுளை அங்கீகரிக்கிறது.

சிருஷ்டி, பராமரிப்பாளர், அழிப்பவர் மற்றும் மனித வடிவத்தை எடுக்காத ஒரே கடவுள் என்று சீக்கிய மதம் நம்புகிறது. அவதாரக் கோட்பாடு சீக்கிய மதத்தில் இடமில்லை. இது தெய்வங்கள் மற்றும் பிற தெய்வங்களுக்கு எந்த மதிப்பையும் ஏற்படுத்தாது.

சீக்கியத்தில் நெறிமுறைகளும், மதமும் ஒன்றாகச் செல்கின்றன. ஆன்மீக வளர்ச்சியை நோக்கி அடியெடுத்து வைப்பதற்காக ஒருவர் அன்றாட வாழ்வில் தார்மீக குணங்களை புகுத்தி நற்பண்புகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். நேர்மை, இரக்கம், பெருந்தன்மை, பொறுமை மற்றும் பணிவு போன்ற குணங்களை முயற்சி மற்றும் விடாமுயற்சியால் மட்டுமே உருவாக்க முடியும். நமது பெரிய குருக்களின் வாழ்க்கை இந்த திசையில் உத்வேகத்தின் ஆதாரமாக உள்ளது.

சீக்கிய மதம் மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சுழற்சியை உடைத்து கடவுளுடன் இணைவது என்று போதிக்கிறது. குருவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும், புனித நாமத்தை (நாம்) தியானிப்பதன் மூலமும், சேவை மற்றும் தொண்டு செயல்களைச் செய்வதன் மூலமும் இதைச் சாதிக்க முடியும்.

நாம் மார்க்கம் கடவுளை நினைவுகூருவதற்கு தினசரி பக்தியை வலியுறுத்துகிறது. முக்தி அடைய காம் (ஆசை), க்ரோத் (கோபம்), லோப் (பேராசை), மோஹ் (உலகப் பற்று) மற்றும் அஹங்கர் (பெருமை) ஆகிய ஐந்து உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். சீக்கிய மதத்தில் விரதம் மற்றும் புனித யாத்திரை, சகுனம் மற்றும் துறவு போன்ற சடங்குகள் மற்றும்

வழக்கமான நடைமுறைகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் கடவுளுடன் இணைவது மற்றும் இது குரு கிரந்த் சாஹிப்பின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. சீக்கிய மதம் பக்தி மார்க்கத்தை அல்லது பக்தியின் பாதையை வலியுறுத்துகிறது. இருப்பினும், ஜியான் மார்க் (அறிவின் பாதை) மற்றும் கரம் மார்க் (செயல் பாதை) ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை இது அங்கீகரிக்கிறது. ஆன்மீக இலக்கை அடைய கடவுளின் அருளைப் பெற வேண்டியதன் அவசியத்தை இது வலியுறுத்துகிறது.

சீக்கியம் ஒரு நவீன, தர்க்கரீதியான மற்றும் நடைமுறை மதமாகும். சாதாரண குடும்ப வாழ்க்கை (கிரஹஸ்ட்) இரட்சிப்புக்கு எந்த தடையும் இல்லை என்று அது நம்புகிறது. முக்தி அடைவதற்கு பிரம்மச்சரியமோ உலகத் துறவோ அவசியமில்லை. உலகத் துன்பங்கள் மற்றும் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் பிரிந்து வாழ முடியும். ஒரு பக்தன் உலகில் வாழ வேண்டும், ஆனால் வழக்கமான பதற்றம் மற்றும் கொந்தளிப்புக்கு மேலே தலையை வைத்திருக்க வேண்டும். அவர் ஒரு அறிவார்ந்த சிப்பாயாக இருக்க வேண்டும், மேலும் கடவுளுக்கு புனிதமானவராக இருக்க வேண்டும்.

சீக்கியம் ஒரு காஸ்மோபாலிட்டன் மற்றும் ஒரு "மதச்சார்பற்ற மதம்" எனவே சாதி, மதம், இனம் அல்லது பாலினத்தின் அடிப்படையில் அனைத்து வேறுபாடுகளையும் நிராகரிக்கிறது. கடவுளின் பார்வையில் எல்லா மனிதர்களும் சமம் என்று நம்புகிறது. குருக்கள் பெண்களின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தினார், பெண் சிசுக்கொலை மற்றும் சதி (விதவை எரிப்பு) நடைமுறையை நிராகரித்தார். அவர்கள் விதவை மறுமணத்தை தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்தனர் மற்றும் பர்தா முறையை (முக்காடு அணிந்த பெண்கள்) நிராகரித்தனர். மனதை அவர் மீது ஒருமுகப்படுத்த, ஒருவர் புனித நாமத்தை (நாம்) தியானிக்க வேண்டும் மற்றும் சேவை மற்றும் தொண்டு செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். பிச்சை அல்லது நேர்மையற்ற வழிகளில் அல்லாமல் நேர்மையான வேலையின் மூலம் (கிராத் கர்ணன்) ஒருவரின் வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதிப்பது கௌரவமாக கருதப்படுகிறது. வந்த சக்னா, மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதும் ஒரு சமூகப் பொறுப்பாகும். தனிநபர் தஸ்வந்த் (அவரது வருவாயில் 10%) மூலம் தேவைப்படுபவர்களுக்கு உதவுவார் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சேவா, சமூக சேவை ஆகியவை சீக்கிய மதத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். ஒவ்வொரு குருத்வாராவிலும் காணப்படும் இலவச சமூக சமையலறை (லங்கர்) இந்த சமூக சேவையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும்.

சீக்கிய மதம் நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையை ஆதரிக்கிறது. அது அவநம்பிக்கை சித்தாந்தத்தை ஏற்கவில்லை.

இந்த வாழ்க்கைக்கு ஒரு நோக்கமும் ஒரு குறிக்கோளும் இருப்பதாக குருக்கள் நம்பினர். இது தன்னையும் கடவுளையும் உணரும் வாய்ப்பை வழங்குகிறது. மேலும், மனிதன் தன் செயல்களுக்குப் பொறுப்பு. அவரது செயல்களின் முடிவுகளிலிருந்து அவர் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைக் கோர முடியாது. எனவே தான் செய்யும் செயல்களில் மிகவும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

சீக்கிய வேதம், குரு கிரந்த் சாஹிப், நித்திய குரு. புனித நூலுக்கு மத போதகர் அந்தஸ்தை வழங்கிய ஒரே மதம் இதுதான். சீக்கிய மதத்தில் வாழும் மனித குருவுக்கு (தேஹ்தாரி) இடமில்லை.

பெண்களின் பங்கு

சீக்கிய மதத்தின் கொள்கைகள் பெண்களுக்கு, ஆண்களுக்கு நிகரான ஆன்மாக்கள் மற்றும் அவர்களின் ஆன்மீகத்தை வளர்ப்பதற்கு சம உரிமை உள்ளது என்று கூறுகிறது. அவர்கள் மத சபைகளை வழிநடத்தலாம், அகண்ட பாதையில் (பரிசுத்த வேதாகமத்தின் தொடர்ச்சியான பாராயணம்), கீர்த்தனை (சபையில் பாடல்களைப் பாடுதல்), கிரந்திகளாக (பூசாரிகள்) பணியாற்றலாம். அவர்கள் அனைத்து மத, கலாச்சார, சமூக மற்றும் மதச்சார்பற்ற நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்கலாம். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமத்துவத்தை வழங்கிய முதல் பெரிய உலக மதம் சீக்கியம். குரு நானக், பாலின அடிப்படையிலான சமத்துவத்தைப் போதித்தார், மேலும் அவருக்குப் பின் வந்த குருக்கள் சீக்கிய வழிபாடு மற்றும் நடைமுறையின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கேற்க ஊக்குவித்தார்.

குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள், அனைவரும் கடவுளால் படைக்கப்பட்டவர்கள். இதெல்லாம் கடவுளின் நாடகம். நானக் கூறுகிறார், உங்கள் படைப்புகள் அனைத்தும் நல்லது மற்றும் புனிதமானது" -SGGS ப.304

சேவை, பக்தி, தியாகம் மற்றும் ஆண்களுக்கு நிகரான வீரம் ஆகியவற்றில் பெண்களை சமமாக சித்தரிக்கும் பாத்திரத்தை சீக்கிய வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது. பெண்களின் தார்மீக கண்ணியம், சேவை மற்றும் சுய தியாகம் ஆகியவற்றின் பல எடுத்துக்காட்டுகள் சீக்கிய பாரம்பரியத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சீக்கிய மதத்தின் படி, ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். பரஸ்பர உறவுகள் மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருக்கும் அமைப்பில், ஆண் பெண்ணிலிருந்து பிறக்கிறான், பெண் ஆணின் விதையிலிருந்து பிறக்கிறாள். சீக்கிய மதத்தின்படி, ஒரு பெண் இல்லாமல் ஒரு ஆணால் தனது வாழ்க்கையில் பாதுகாப்பாகவும் முழுமையாகவும் உணர முடியாது, மேலும் ஒரு ஆணின் வெற்றி அவனுடன் தன் வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பெண்ணின் அன்பு மற்றும் ஆதரவுடன் தொடர்புடையது, மேலும் நேர்மாறாகவும். குரு நானக் கூறினார்:

[அது] பந்தயத்தைத் தொடரும் ஒரு பெண்" மற்றும் "பெண்ணிலிருந்து தலைவர்களும் அரசர்களும் பிறக்கும்போது, பெண் சபிக்கப்பட்டதாகவும் கண்டனம் செய்யப்பட்டதாகவும் கருதக்கூடாது." SGGG பக்கம் 473.

இரட்சிப்பு: ஒரு மதம் பெண்களை இரட்சிப்பை அடையக்கூடியதாக கருதுகிறதா, இங்கு கடவுளை உணர்தல் அல்லது உயர்ந்த ஆன்மிக சாம்ராஜ்யமாக கருதுகிறதா என்பது எழுப்ப வேண்டிய முக்கியமான விஷயம். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"எல்லா உயிரினங்களிலும் இறைவன் வியாபித்திருக்கிறார், இறைவன் ஆண் மற்றும் பெண் எல்லா வடிவங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறார்" (குரு கிரந்த் சாஹிப், ப.605).

குரு கிரந்த் சாஹிப்பின் மேற்கூறிய கூற்றிலிருந்து, கடவுளின் ஒளி இருபாலருக்கும் சமமாக உள்ளது. எனவே குருவின் போதனைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் ஆண்களும், பெண்களும் சமமான முக்தியை அடையலாம். பல மதங்களில், ஒரு பெண் ஆணின் ஆன்மீகத்திற்கு ஒரு தடையாக கருதப்படுகிறாள், ஆனால் சீக்கியத்தில் இல்லை. குரு இதை மறுக்கிறார். 'சீக்கிய மதத்தின் தற்போதைய சிந்தனைகள்' என்ற நூலில், ஆலிஸ் பசார்க் கூறுகிறார்,

"முதல் குரு பெண்ணை ஆணுக்கு இணையாக வைத்தார்...பெண் ஆணுக்கு தடையாக இருக்கவில்லை, கடவுளுக்கு சேவை செய்வதிலும் முக்தி தேடுவதிலும் ஒரு பங்காளியாக இருந்தாள்".

திருமணம்: குரு நானக் கிரஸ்தாவைப் பரிந்துரைத்தார் - ஒரு இல்லத்தரசியின் வாழ்க்கை, பிரம்மச்சரியம் மற்றும் துறவுக்குப் பதிலாக, கணவனும் மனைவியும் சமமான பங்காளிகளாக இருந்தனர் மற்றும் நம்பகத்தன்மை இருவருக்கும் விதிக்கப்பட்டது. புனித வசனங்களில், இல்லற மகிழ்ச்சியை ஒரு நேசத்துக்குரிய இலட்சியமாக முன்வைக்கப்படுகிறது மற்றும் திருமணம் என்பது தெய்வீக அன்பின் வெளிப்பாட்டிற்கான ஒரு இயங்கும் உருவகமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆரம்பகால சீக்கிய மதத்தின் கவிஞரும், சீக்கியக் கோட்பாட்டின் அதிகாரப்பூர்வ மொழிபெயர்ப்பாளருமான பாய் குருதாஸ், பெண்களுக்கு அதிக மரியாதை செலுத்துகிறார். அவர் சொல்கிறார்:

ஒரு பெண், அவளுடைய பெற்றோர் வீட்டில் மிகவும் பிடித்தவள், அவளுடைய அப்பா மற்றும் அம்மாவால் மிகவும் நேசிக்கப்படுகிறாள். மாமியார் வீட்டில், அவள் குடும்பத்தின் தூண், அதன் அதிர்ஷ்டத்திற்கு உத்தரவாதம் ..ஆன்மிக ஞானம் ஆகியவற்றில் பங்கெடுத்து, உன்னதமான பண்புகளுடன், ஒரு பெண், ஆணின் மற்ற பாதி, அவரை விடுதலையின் வாசலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறாள்." (வரன், வ.16)

சம நிலை: ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே சமமான அந்தஸ்தை உறுதி செய்வதற்காக, சங்கத் (புனித கூட்டுறவு) மற்றும் பங்கட் (ஒன்றாக உண்பது) நடவடிக்கைகளில் துவக்கம், அறிவுறுத்தல் அல்லது பங்கேற்பது போன்ற விஷயங்களில் குருக்கள் பாலினங்களுக்கு இடையே வேறுபாடு காட்டவில்லை. சரூப் தாஸ் பல்லாவின் கூற்றுப்படி, மஹிமா பிரகாஷ், குரு அமர் தாஸ் பெண்கள் முக்காடு பயன்படுத்துவதை விரும்புவதில்லை. அவர் சீடர்களில் சில சமூகங்களை மேற்பார்வையிட பெண்களை நியமித்தார் மற்றும் சதி வழக்கத்திற்கு எதிராக பிரசங்கித்தார். மாதா குஜ்ரி மாய் பாகோ, மாதா சுந்தரி, ராணி சாஹிப் கவுர், ராணி சதா கவுர் மற்றும் மகாராணி ஜிந்த் கவுர் போன்ற பல பெண்களின் பெயர்களை சீக்கிய வரலாறு பதிவு செய்கிறது.

கல்வி: சீக்கிய மதத்தில் கல்வி மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. அது யாருடைய வெற்றிக்கும் முக்கியமாகும். இது ஒரு தனிமனித வளர்ச்சியின் செயல் மற்றும் 3 ஆம் குரு பல பள்ளிகளை அமைத்ததற்கு இதுவே காரணம். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"அனைத்து தெய்வீக அறிவும் சிந்தனையும் குரு மூலம் பெறப்படுகிறது" (குரு கிரந்த் சாஹிப், ப.831).

அனைவருக்கும் கல்வி இன்றியமையாதது மற்றும் அனைவரும் சிறந்தவர்களாக இருக்க உழைக்க வேண்டும். 3 வது குருவால் அனுப்பப்பட்ட சீக்கிய மிஷனரிகளில் ஐம்பத்திரண்டு பேர் பெண்கள். 'சீக்கிய பெண்களின் பங்கு மற்றும் நிலை' என்ற நூலில், டாக்டர் மொஹிந்தர் கவுர் கில் எழுதுகிறார்.

"பெண்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை எந்த ஒரு போதனையும் வேரூன்றாது" என்று குரு அமர்தாஸ் உறுதியாக நம்பினார்.

ஆடைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள்: சீக்கிய மதம் பெண்கள் முக்காடு அணியக் கூடாது என்று கூறுவதைத் தவிர, ஆடைக் கட்டுப்பாடு குறித்து எளிமையான மற்றும் மிக முக்கியமான அறிக்கையை அளிக்கிறது. இது பாலினம் பாராமல் அனைத்து சீக்கியர்களுக்கும் பொருந்தும். குரு கிரந்த் சாஹிப் கூறுகிறது,

"உடல் அசௌகரியமாகவும், மனதில் தீய எண்ணங்கள் நிறைந்ததாகவும் இருக்கும் ஆடைகளை அணிவதைத் தவிர்க்கவும்." எஸ்ஜிஜிஎஸ், பக்கம் 16

இதனால், எந்த வகையான ஆடைகள் மனதில் தீய எண்ணங்களை நிரப்புகின்றன என்பதை சீக்கியர்கள் உணர்ந்து அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். சீக்கியப் பெண்கள் கிர்பான் (வாள்) மற்றும் மற்றவர்களுடன் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, இது பெண்களுக்கு தனித்துவமானது, ஏனெனில் இது வரலாற்றில் முதல் முறையாகும். பெண்கள் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டபோது அவர்கள் உடல் பாதுகாப்புக்காக ஆண்களைச் சார்ந்திருக்க மாட்டார்கள்.

SGGS மேற்கோள்கள்: பூமியிலும் வானத்திலும் நான் எந்த வினாடியையும் பார்க்கவில்லை. அனைத்து பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் மத்தியில், அவரது ஒளி பிரகாசிக்கிறது. " Sggs பக்கம் 223. பெண்ணிலிருந்து, ஆண் பிறக்கிறான்; பெண்ணுக்குள், ஆண் கருத்தரிக்கப்படுகிறான்; பெண்ணுடன் அவர் நிச்சயதார்த்தம் செய்து திருமணம் செய்து கொண்டார். பெண் அவனுடைய தோழியாகிறாள்; பெண் மூலம் வருங்கால சந்ததி வரும். அவனுடைய பெண் இறந்துவிட்டால், அவன் வேறொரு பெண்ணைத் தேடுகிறான்; பெண்ணுக்கு அவன் கட்டுப்பட்டவன். அப்படியானால் அவளை ஏன் கெட்டது என்று அழைப்பது? அவளிடமிருந்து அரசர்கள்

பிறக்கிறார்கள். பெண்ணிலிருந்து, பெண் பிறக்கிறாள்; பெண் இல்லாமல் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். குரு நானக், SGGS பக்கம் 473.

வரதட்சணை தொடர்பாக: ஆண்டவரே, எனது திருமணப் பரிசாகவும் வரதட்சணையாகவும் உமது பெயரை எனக்குக் கொடுங்கள்." ஸ்ரீ குரு ராம் தாஸ் ஜி, பக்கம் 78, வரி 18 SGGS.

பர்தா பயிற்சி பற்றி: "இருங்கள், இருங்கள், மருமகளே - உங்கள் முகத்தை முக்காடு போட்டு மறைக்க வேண்டாம். இறுதியில், இது உங்களுக்கு அரை ஷெல் கூட கொண்டு வராது. உங்களுக்கு முன் இருந்தவர் அவள் முகத்தை மறைக்கிறார்; அவளைப் பின்தொடர வேண்டாம். அடிச்சுவடுகள். முகத்தை மறைப்பதில் உள்ள ஒரே தகுதி என்னவென்றால், "என்ன உன்னதமான மணமகள் வந்தாள்" என்று சில நாட்களுக்கு மக்கள் சொல்வார்கள். நீங்கள் கடவுளின் மகிமையான துதிகளைத் தவிர்த்து, நடனமாடி, பாடினால் மட்டுமே உங்கள் திரை உண்மையாக இருக்கும். -பி. 484, எஸ்ஜிஜிஎஸ்

பெண்கள் மற்றும் உண்மையில் அனைத்து ஆன்மாக்களும் ஆன்மீக வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வலுவாக ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்: "எனது அன்பு சகோதரிகளே மற்றும் ஆன்மீகத் தோழர்களே, வாருங்கள்; உங்கள் அரவணைப்பில் என்னைக் கட்டிப்பிடிக்கவும். நாம் ஒன்றாகச் சேர்வோம், நமது சர்வ வல்லமையுள்ள கணவர் இறைவனின் கதைகளைச் சொல்வோம்." -குரு நானக் , பக் 17, SGGS.

"நண்பரே, மற்ற உடைகள் அனைத்தும் மகிழ்ச்சியை அழிக்கிறது, கைகால்களை அணிவது வேதனையாகும், மேலும் தவறான சிந்தனை மனதை நிரப்புகிறது"-SGGS பக்கம் 16

தலைப்பாகையின் முக்கியத்துவம்

தலைப்பாகை ஒரு சீக்கியரின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக இருந்து வருகிறது. சுமார் 1500 A.D மற்றும் சீக்கிய மதத்தை நிறுவிய குரு நானக்கின் காலத்திலிருந்து, சீக்கியர்கள் தலைப்பாகை அணிந்துள்ளனர்.

தலைப்பாகை அல்லது "பக்ரி" பெரும்பாலும் "பேக்" அல்லது "தஸ்தர்" என்று சுருக்கப்படுவது ஒரே கட்டுரைக்கான பல்வேறு பேச்சுவழக்கில் உள்ள வெவ்வேறு சொற்கள். இந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் தங்கள் தலையை மறைக்க அணியும் ஆடையைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு நீண்ட தாவணி போன்ற ஒற்றைத் துணியால் தலையைச் சுற்றி அல்லது சில சமயங்களில் உள் "தொப்பி" அல்லது பட்காவைக் கொண்டிருக்கும். பாரம்பரியமாக இந்தியாவில், தலைப்பாகை சமுதாயத்தில் உயர் அந்தஸ்துள்ள ஆண்கள் மட்டுமே அணியப்படுகிறது; தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது தாழ்ந்த சாதி ஆண்கள் தலைப்பாகை அணிய அனுமதிக்கப்படவில்லை.

துண்டிக்கப்படாத முடியை வைத்திருப்பது குரு கோவிந்த் சிங்கால் ஐந்து கே அல்லது ஐந்து நம்பிக்கைக் கட்டுரைகளில் ஒன்றாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாலும், 1469 இல் சீக்கியின் தொடக்கத்திலிருந்தே இது சீக்கிய மதத்துடன் நீண்ட காலமாக நெருக்கமாக தொடர்புடையது. உலகில் உள்ள ஒரே மதம் சீக்கியம் மட்டுமே, அதில் வயது வந்த ஆண்கள் அனைவரும் தலைப்பாகை அணிவது கட்டாயமாகும். மேற்கத்திய நாடுகளில் தலைப்பாகை அணிபவர்களில் பெரும்பாலோர் சீக்கியர்கள். சீக்கிய பக்ரி தஸ்தார் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. 'தஸ்தர்' என்பது பாரசீகச் சொல். அதன் பொருள் 'கடவுளின் கை' என்பது அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக் குறிக்கிறது.

சீக்கியர்கள் பல மற்றும் தனித்துவமான தலைப்பாகைகளுக்கு பிரபலமானவர்கள். பாரம்பரியமாக, தலைப்பாகை மரியாதைக்குரியது மற்றும் நீண்ட காலமாக பிரபுக்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பொருளாக இருந்து வருகிறது. இந்தியாவில் முகலாயர்களின் ஆதிக்கத்தின் போது, முஸ்லிம்கள்

மட்டுமே தலைப்பாகை அணிய அனுமதிக்கப்பட்டனர். அனைத்து முஸ்லிமல்லாதவர்களும் அணிவது கண்டிப்பாக தடைசெய்யப்பட்டது.

குரு கோவிந்த் சிங், முகலாயர்களின் இந்த அத்துமீறலை மீறி தனது சீக்கியர்கள் அனைவரையும் தலைப்பாகை அணியச் சொன்னார். அவர் தனது கல்சாவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்காக பட்டியலிட்ட உயர் தார்மீக தரங்களை அங்கீகரிப்பதற்காக இது அணியப்பட வேண்டும். அவர் தனது கல்சா தனித்துவமாகவும், "உலகின் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து தனித்து நிற்க" உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். சீக்கிய குருக்கள் வகுத்த தனித்துவமான பாதையை அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இவ்வாறு, குரு நினைத்தபடி, தலைப்பாகை அணிந்த சீக்கியர் எப்போதும் கூட்டத்தில் இருந்து தனித்து நிற்கிறார்; அவர் தனது 'துறவி-சிப்பாய்கள்' எளிதில் அடையாளம் காணக்கூடியதாக மட்டுமல்லாமல், எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

ஒரு சீக்கிய ஆணோ பெண்ணோ தலைப்பாகை அணியும் போது, தலைப்பாகை வெறும் துணிப் பட்டையாக நின்று விடுகிறது; ஏனெனில் அது சீக்கியரின் தலையுடன் ஒன்றாக மாறுகிறது. தலைப்பாகை மற்றும் சீக்கியர்கள் அணியும் மற்ற நான்கு நம்பிக்கைப் பொருட்களும் மகத்தான ஆன்மீக மற்றும் தற்காலிக முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன. தலைப்பாகை அணிவதில் பல அடையாளங்கள் இருந்தாலும் - இறையாண்மை, அர்ப்பணிப்பு, சுயமரியாதை, தைரியம் மற்றும் பக்தி, ஆனால்!, சீக்கியர்கள் தலைப்பாகை அணிவதற்கான முக்கிய காரணம் - அவர்களின் அன்பு, கீழ்ப்படிதல் மற்றும் ஸ்தாபகருக்கு மரியாதை. கல்சா குரு கோவிந்த் சிங்.

மேலே உள்ள முக்கிய வார்த்தைகளை வேறு ஏதாவது கொண்டு மாற்ற வேண்டும். 'காரணமாக' இருக்கலாம்.

"தலைப்பாகை என்பது நமது குரு நமக்குக் கொடுத்த பரிசு. நமது சொந்த உயர் உணர்வுக்கு அர்ப்பணிப்பு என்ற சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சிங்கர்களாகவும், கவுர்களாகவும் நாம் முடிசூடுகிறோம். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் ஒரே

மாதிரியாக, இந்த திட்ட அடையாளம் ராயல்டி, கருணை மற்றும் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் முடிவிலியின் உருவத்தில் வாழ்கிறோம், அனைவருக்கும் சேவை செய்வதில் அர்ப்பணிப்புடன் இருக்கிறோம் என்பதற்கான சமிக்ஞை இது. தலைப்பாகை முழுமையான அர்ப்பணிப்பைத் தவிர வேறு எதையும் குறிக்காது. உங்கள் தலைப்பாகையைக் கட்டிக்கொண்டு தனித்து நிற்க நீங்கள் தேர்வு செய்யும் போது, ஆறு பில்லியன் மக்களிடமிருந்து தனித்து நிற்கும் ஒரு நபராக நீங்கள் அச்சமின்றி நிற்கிறீர்கள். இது மிகச் சிறந்த செயல்." (சிக்நெட்டில் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டது).

உங்கள் பயணத்தில் பணிவு முக்கிய சாராம்சம்

பணிவு என்பது சீக்கிய மதத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இதன்படி, சீக்கியர்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக பணிவுடன் வணங்க வேண்டும். பணிவு அல்லது நிம்ரதா, பஞ்சாபியில் நெருங்கிய தொடர்புடைய சொற்கள். நிம்ரதா என்பது குர்பானியில் தீவிரமாக ஊக்குவிக்கப்படும் ஒரு நற்பண்பு. இந்த பஞ்சாபி வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பு "அடக்கம்", "பரோபகாரம்" அல்லது "அடக்கம்". யாரோ ஒருவரை விட அவர் அல்லது அவள் சிறந்தவர் அல்லது முக்கியமானவர் என்ற எண்ணத்தால் மனம் திசைதிருப்பப்படாத ஒருவர்.

சிக்கல் பகுதி - மேலே உள்ள சரியான வாக்கியம் அல்ல.

இது அனைத்து மனிதர்களும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான குணம் மற்றும் சீக்கியர்களின் மனநிலையின் இன்றியமையாத பகுதியாகும். இந்த குணம் சீக்கியர்களுடன் எல்லா நேரங்களிலும் இருக்க வேண்டும்.

சீக்கிய ஆயுதக் களஞ்சியத்தில் உள்ள மற்ற நான்கு குணங்கள்:

உண்மை (சனி), மனநிறைவு (சந்தோக்), இரக்கம் (தயா) மற்றும் காதல் (பியார்).

இந்த ஐந்து குணங்கள் ஒரு சீக்கியருக்கு இன்றியமையாதது, மேலும் இந்த நற்பண்புகளை புகத்துவதற்கும் அவர்களின் ஆளுமையின் ஒரு பகுதியாக மாற்றுவதற்கும் தியானம் செய்வதும் குர்பானியை ஓதுவதும் அவர்களின் கடமையாகும்.

குர்பானி நமக்கு என்ன சொல்கிறார்:

அடமையின் பலன் உள்ளூணர்வு அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சி. பணிவுடன் அவர்கள் கடவுளை தியானம் செய்கிறார்கள், சிறந்த பொக்கிஷம். கடவுள் உணர்வுள்ளவர் பணிவுடன் திளைத்தவர். யாருடைய இதயம் இரக்கத்துடன் நிலையான பணிவுடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளது. சீக்கிய மதம் மனத்தாழ்மையை கடவுளுக்கு முன்பாக பிச்சை எடுக்கும் கிண்ணமாக கருதுகிறது."

குரு நானக், சீக்கிய மதத்தின் முதல் குரு:

"உங்கள் மனதில் அன்புடனும் பணிவுடனும் கேட்பதும் நம்புவதும், உள்ளத்தில் உள்ள புனித சன்னதியில், பெயரால் உங்களைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள்." - SGGG பக்கம் 4.

"மனநிறைவை உங்கள் காது வளையங்களாகவும், பணிவு உங்கள் பிச்சைக் கிண்ணமாகவும், தியானத்தை உங்கள் உடலுக்கு சாம்பலாகவும் ஆக்குங்கள்."-SGGG பக்கம் 6

"பணிவு உலகில், வார்த்தை அழகு. ஒப்பற்ற அழகின் வடிவங்கள் அங்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன." SGGG பக்கம் 8.

"அடக்கம், பணிவு மற்றும் உள்ளூணர்வு புரிதல் என் மாமியார் மற்றும் மாமானார்" -SGGG பக்கம் 152.

ஆன்மீகத்தை நோக்கிய பயணம்

குரு கிரந்த சாஹிப் ஒரு நித்திய ஜீவனுள்ள குரு, சீக்கிய குருக்கள், இந்து மற்றும் முஸ்லீம் புனிதர்களின் கவிதை அமைப்பு. அவர்கள் மூலம் அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் கடவுள் கொடுத்த வரப்பிரசாதம் இந்த தொகுப்பு. குரு கிரந்த சாஹிப்பில் உள்ள பார்வை எந்த விதமான ஓடுக்குமுறையும் இல்லாத தெய்வீக நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகம். கிரந்தம் இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகியவற்றின் வேதங்களை அங்கீகரித்து மதிக்கும் அதே வேளையில், இந்த இரண்டு மதங்களுடனும் தார்மீக நல்லிணக்கத்தை இது குறிக்கவில்லை. குரு கிரந்த சாஹிப்பில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரான பாத்திரங்களுடன் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறார்கள். பெண்களுக்கு ஆண்களுக்கு நிகரான ஆன்மாக்கள் உள்ளன, எனவே விடுதலையை அடைவதற்கான சம வாய்ப்புகளுடன் தங்கள் ஆன்மீகத்தை வளர்த்துக் கொள்ள சம உரிமை உள்ளது. பெண்கள் அனைத்து மத, கலாச்சார, சமூக மற்றும் மதச்சார்பற்ற நடவடிக்கைகளில் முன்னணி மத சபைகள் உட்பட பங்கேற்கலாம்.

சீக்கிய மதம் சமத்துவம், சமூக நீதி, மனித குலத்திற்கான சேவை மற்றும் பிற மதங்களுக்கு சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றை பரிந்துரைக்கிறது. அன்றாட வாழ்வில் இரக்கம், நேர்மை, பணிவு மற்றும் தாராள மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் இலட்சியங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் போது, சீக்கிய மதத்தின் இன்றியமையாத செய்தி, ஆன்மீக பக்தி மற்றும் கடவுளை எப்போதும் வணங்குவதாகும். சீக்கிய மதத்தின் மூன்று முக்கிய கோட்பாடுகள் தியானம் மற்றும் கடவுளை நினைவு கூர்தல், நேர்மையான வாழ்க்கைக்காக உழைப்பது மற்றும் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது.

ஆத்மா சாந்தியடைய இந்த ஆன்மீகப் பயணம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்கள். மொழிபெயர்ப்பானது அசல் நிலைக்கு நெருக்கமாக இருக்க முடியாது, குறிப்பாக முழு குரு கிரந்த சாஹிப் கவிதையில் இருக்கும் போது மற்றும் உருவகங்களின் பயன்பாடு பணியை மிகவும் கடினமாக்குகிறது. தெய்வீக செய்தியில், இந்து மற்றும் முஸ்லீம் புராணக் கதைகள் பெரும்பாலும் பிரலஹத், ஹர்னாகாஷ், லக்ஷ்மி, பிரம்மா போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன. தயவு செய்து அவற்றைப் படிக்காமல், அவற்றின் அடிப்படைச் செய்தியைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். கடவுள் ஒருவரே, அவருடன் ஐக்கியம் கொள்வது மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. உங்கள் மொழியில் தெய்வீகச் செய்தியைப் பெறுவதற்காக, பல தன்னார்வத் தொண்டர்களால் இந்தப் பணி பல ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உங்களிடம் ஏதேனும் கேள்விகள் இருந்தால், தயவுசெய்து walnut@gmail.com க்கு மின்னஞ்சல் அனுப்பவும், இந்தப் பயணத்தில் உங்களுடன் சேர நாங்கள் விரும்புகிறோம்.